STAROVIČSKÝ ZPRAVODAJ

DUBEN 2011

VYBÍRÁME Z OBSAHU:

- Zájezd do pivovaru
- Osvobození Staroviček
- Zemřel I.S.Mirenkov
- Historie fotbalu
- Digitální vysílání

V tomto čísle najdete:

Úvodník
Obecní úřad informuje
- dotace
- úprava veřejného prostranství
- recyklace stavební suti
- ukázková vinice
- výstava vín
- setkání jubilantů
- ČOV a kanalizace
- usnesení ze zasedání obce

Čištění komínů
Společenská kronika
KADET v Boleradicích
Finanční poradna
Z naší školičky
- školní akademie
- návštěva z Kanady
- výlet do Brna
- dopravní soutěž
- Den země

Římskokatolická farnost
Digitální vysílání
Tygr návštěvou ve Starovičkách
Zájezd do pivovaru
Zemřel I.S.Mirenkov
Vzpomínky na osvobození
Postřehy odjinud
Historie fotbalu
Seriál pro chovatele
Myslivecké sdružení
TJ Starovičky
Radek Juška – halový mistr ČR
Pozvánky na akce a oznámení
Fotogalerie

foto: drtící linka

Foto na titulní straně:

malá vlevo: děti z fotbalového kroužku s trenéry V.Hovězákem a R.Horákem, malá vpravo: Ivan Stěpanovič Mirenkov

Úvodník

Vážení spoluobčané,

letošní první jarní měsíce netypicky charakterizované pozvolným nástupem teplot a jejich častými výkyvy, jakoby se snažily zabrzdit po zimě tak dlouho očekávanou aktivitu obyvatel obce na polích a zahradách i dětí při jejich pohybu venku. Aktivní pohyb dětí všech věkových skupin zcela určitě všichni vítáme, měl by však mít na místech, kde je to zapotřebí, určitá pravidla. Poměrně problematická je tato aktivita konkrétně v parku na ulici Zahradní. Parková zeleň a celé prostranství zde bylo před dvěma lety upraveno a část zeleně také nově vysázena. Děti si v zápalu svých her v areálu parku samozřejmě neuvědomují, že lezením po ne právě vzrostlých stromech menší větve svou vahou ulamují a stromy tak odsoudí během několika let k uschnutí a následnému pokácení. Tato zábava, kterou děti ani po opakovaných připomínkách kolemjdoucích občanů nejsou ochotné omezit na únosnou míru, by měla být předmětem zvýšeného zájmu rodičů dětí i vedení školy. Obecní úřad se právě spolu s učitelským sborem místní ZŠ snaží vzniklou problematiku vhodným způsobem vyřešit. Zákazy a striktní odsuzování chování dětí v tomto případě nepomohou – vhodnější se jeví snaha spíše děti do ochrany každého jednotlivého stromu zapojit, např. formou „individuální adopce“ stromů žáky místní základní školy. Přesto, nebo spíš právě proto, bych poprosil rodiče, aby i svým vysvětlením doma přispěli ke snaze zachovat veřejnou zeleň v obci i pro další generace dětí v dobrém stavu. Možnost, jak úspěšně omezit podobnou nevhodnou činnost dětí – především chlapců, se zdá jako nejvýhodnější nabídnout jim zajímavé mimoškolní aktivity například ve sportovní oblasti, které budou dostupné v rámci obce. Z tohoto důvodu si velmi cením iniciativy místní tělovýchovné jednoty během posledních 6-ti měsíců v zájmové oblasti „fotbalového kroužku“, který si získává u dětí čím dál větší oblibu. Tato činnost, kterou je možno děti usměrnit a zaměstnat, která má také zároveň v sobě prvky prevence kriminality, je velmi důležitá a má u mne i u zastupitelstva obce plnou podporu nyní i v budoucnu. Věřím také, že vhodnou snahou nás dospělých brzy sjednáme nápravu i v této složité oblasti výchovy našich dětí a společně dosáhneme toho, aby i oni v budoucnu nebyli - už jako dospělí, lhostejní k věcem veřejného zájmu, podobně jako tomu není v současnosti u nás.

Vladimír Drbola
starosta obce

Obecní úřad informuje

Dotace

V měsíci březnu podala Obec Starovičky následující žádosti o dotace:

1. Program „Snížení imisní zátěže omezením prašnosti z plošných zdrojů“ prioritní osy č.2 Operačního programu životní prostředí z prostředků EU na akci „Čisté ovzduší v obci Starovičky“ na pořízení víceúčelového stroje na zametání chodníků a místních komunikací, který bude sloužit i pro zimní údržbu chodníků, případně později také pro údržbu zeleně. Projektové náklady 2 077 tis. Kč, požadovaná dotace 1 875 tis. Kč.
2. Program „Individuálních dotací“ z prostředků JmK na pořízení 3 ks informativních ukazatelů rychlosti. Projektové náklady 215 tis. Kč, požadovaná dotace 100 tis. Kč.

Obci Starovičky byla zamítnuta žádost o dotace z programu „Program pomoci malým obcím“ z prostředků JmK na vybudování technického zázemí OÚ ve dvoře obchodu „U Tomků“.

Úprava veřejného prostranství

Během měsíce dubna provedli pracovníci OÚ úpravu terénu po výkopech kanalizace urovnáním terénu a jeho osetím travním semenem tak, aby se opět celé zatravněné veřejné prostranství obce mohlo udržovat pravidelným sečením.

Recyklace stavební suti

Počátkem měsíce dubna byla zahájena recyklace stavební suti v areálu místního zemědělského družstva drticí linkou společnosti Hantály a.s. Recyklát bude použit na úpravu polních cest v okolí obce. Odhadované množství materiálu je 1000 t, přesné množství bude zjištěno prostřednictvím vážních lístků drticí linky. Základní cena je stanovena na 70 Kč/t suti, při zvýšeném množství obsažené zeminy se cena může navýšit. Další nutné náklady na bezproblémové drcení jsou rozrušení velkých betonových bloků strojní sbíječkou na menší kusy do velikosti 50x50x50 cm, které je možno podrtit.

Ukázková vinice

V měsíci dubnu byly pracovníky obce vybudovány různé druhy opěrných systémů v ukázkové vinici „U boží muky“. Celkem zde bude po dopěstování tvaru keřů během letošního roku představeno 17 druhů řezu vinné révy spolu s prezentací 18-ti druhů odrůd vinné révy a několika způsobů úpravy meziřadí.

foto: ukázková vinice

foto: čistička odpadních vod

Výstava vína

Dne 25.6. se bude konat v sále místního kulturního domu nepříliš běžná a svým způsobem ojedinělá výstava vína. Jedná se o 1. ročník výstavy, kde budou představeny vítězné vzorky jednotlivých výstav vín, které proběhly v letošním roce v obcích Mikroregionu Hustopečsko. Součástí bude i výstava vín místních vinařů. Akce navazuje na dopolední cyklistickou akci „Krajem André“. Celkem tak bude představeno asi 150 vzorků šampionů výstav a asi 50 vzorků vína místních vinařů. Organizací akce byl pověřen předseda kulturní komise p. Tomáš Dolák, dalšími organizátory budou členové kulturní komise obce a další budoucí členové ČZS z řad mládeže. Celou akci zaštítí místní organizace Českého svazu zahrádkářů s finanční podporou Obce Starovičky. Součástí výstavy bude také odpolední vystoupení cimbálové muziky a večerní zábava s dechovou hudbou.

Setkání jubilantů

Z důvodu malého zájmu o společné setkání jubilantů ročníků 1961, 1951 a 1941 se letos neuskuteční tradiční setkání rodáků, které probíhalo každoročně počátkem května.

Oprava dětského hřiště

Pracovníci OÚ provedli v měsíci dubnu údržbu dětského hřiště místní mateřské školy. Byla provedena obměna písku v pískovištích a nátěr všech herních prvků. Při kontrole způsobilou osobou bylo také zjištěno poškození jednoho herního prvku. Stolařské práce při jeho opravě provedl p. Antonín Klecandr.

Územní plán

Koncem měsíce května byl předán projektantkou Ing. arch. Janou Kaštánkovou k projednání nový návrh územního plánu obce. Nejdříve bude návrh projednáván s dotčenými orgány, po zapracování jejich připomínek bude veřejné projednávání s občany. Jedná se o dílo, které bude mít platnost 10 – 15 let, připravte si proto prosím své návrhy či připomínky, které by měly být v územním plánu podle Vašeho názoru zohledněny – např. vymezení zón pro bydlení, sportovní aktivity, průmyslových zón nebo podnikatelských aktivit, zapracování nutných veřejných staveb atd. Toto projednávání se předpokládá v termínu červen – červenec.

Převod hasičské zbrojnice

Po čtyřleté snaze obce byl nyní uskutečněn převod budovy hasičské zbrojnice do majetku obce, která byla dosud ve vlastnictví Sboru dobrovolných hasičů. Bylo tak učiněno z toho důvodu, aby mohla obec budovu postupně rekonstruovat a uvést ji do stavu, kdy bude jednotce SDH plně sloužit k zabezpečení požární ochrany. Převod byl uskutečněn bezúplatně darovací smlouvou s věcným břemenem bezúplatného užívání budovy s pozemkem Sborem dobrovolných hasičů Starovičky pro potřeby řádné činnosti sboru dle jejich stanov a zabezpečení požární ochrany.

ČOV

Dne 31.3.2011 bylo předáno Obci Starovičky dodavatelem Eurovií CS Brno do užívání dílo „Starovičky – ČOV a rekonstrukce kanalizace“. Při místním šetření byly zaznamenány některé nedodělky týkající se převážně úprav povrchů po výkopových pracích, které budou odstraněny do termínu kolaudace díla. Ta proběhne dne 19.4.2011. Po nabytí právní moci bude zahájen jednoletý zkušební provoz ČOV. Jako odpovědná osoba za provoz ČOV a kanalizační sítě byl zastupitelstvem obce vybrán Ing. Jaroslav Jedlička, bytem Brno, který se podílí na provozu okolních asi deseti čistíren odpadních vod. Jako obsluha ČOV byl zaškolen p. Miroslav Krčka a p. Petr Tomek, kteří se budou v týdenních cyklech o chod ČOV střídavě starat. Bezúdržbová technologie s automatickým nastavením veškeré technologie umožňuje zvolit časově minimalizovanou denní obsluhu, která zahrnuje vedle pohledové kontroly přístrojů zápis naměřených hodnot, měření množství sedimentů, průběžnou očistu technologie, dále pak odstraňování poruch, které jsou hlášeny formou SMS a údržbu zeleně areálu.

Občanů se samozřejmě dotkne nejvíce poplatek za stočné - forma, výše a způsob výběru stočného bude upřesněn po zahájení zkušebního provozu a včas občanům oznámen.

Konečná úprava místních komunikací, mimo trasu výkopových prací, zvláště pak vyjetých kolejí na kostkových komunikacích, je poměrně problematická, neboť nemůže být hrazena v rámci projektu. Stávající podloží komunikací není konstrukčně uzpůsobené průjezdu těžké techniky – tento problém však mají všechny obce, které rekonstrukci kanalizace v posledním období prováděly. Po zjištění finanční náročnosti dílčích oprav a v závislosti na finančních možnostech obce budou veškeré opravy postupně prováděny.

V rámci projektu a částečně i mimo rozpočet projektu bylo provedeno vybudování nových chodníků v ulicích Nová, Lužánky, Zaječská, Školní a v ulici Příční o celkové délce 850 m. Dále byly uloženy mimo rozpočet projektu silniční obrubníky, které zabrání splavování hlíny a písku do kanalizace na ulicích Objížďka a U hřiště v celkové délce 320 m.

Tato akce byla svým rozsahem pro naši obec obrovská – velké pracovní vytížení to znamenalo pro celé vedení obce, zároveň to znamenalo také značné omezení pro Vás pro všechny. Děkuji za Vaši trpělivost i při dokončovacích pracích, které se protáhly i přes velikonoční svátky, takže nemohla být obec upravená tak, jak bychom si představovali. Zametací vůz pro místní komunikace je zajištěn na dny 9. – 10.5. , komunikace II. a III. třídy by již měly být v době uzávěrky zpravodaje uklizené.

Upozornění

Obec Starovičky upozorňuje občany, aby dřevní odpad ze svých vinic, sadů a zahrádek likvidovali svépomocí vhodným způsobem, např. pálením po dobu, než bude k dispozici zařízení sběrného dvora a neskladovali jej na pozemcích, které nejsou v jejich vlastnictví. Jedná se především o lokalitu Okolesy, Zace a zahrádky u Objížďky. V minulosti úklid několikrát provedli pracovníci OÚ právě za občany, kteří tento odpad sami nezlikvidovali.

Děkujeme za pochopení.

(VD)

Usnesení č. 4/2011
ze zasedání zastupitelstva obce Starovičky, konaného dne 31. března 2011 v 18.00 hod. v zasedací místnosti OÚ Starovičky

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

1. Zapisovatele zápisu.

ZO schvaluje:

1. Ověřovatele zápisu, program jednání, zápis a usnesení z minulého zasedání.
2. Zveřejnění záměru směnit pozemek p.č. 76/7 o výměře 27 m^2 ve vlastnictví paní Hany Potůčkové, bytem Starovičky 131 za pozemek p.č. 76/11 o výměře 27 m^2 ve vlastnictví obce Starovičky s tím, že veškeré náklady spojené se směnou pozemku uhradí paní Hana Potůčková.
3. Bezúplatný převod pozemků zapsaných na LV 1310 p.č. 578/1 ostatní plocha o výměře 573 m^2 a p.č. 578/2 ostatní plocha o výměře 26 m^2 v k.ú. Starovičky do vlastnictví Obce Starovičky na LV 10001.
4. Bezúplatný převod pozemku zapsaného na LV 60000 p.č. 578/3 ostatní plocha o výměře 168 m2 v k.ú. Starovičky do vlastnictví Obce Starovičky na LV10001.
5. Zřízení živnostenského listu volné činnosti „Provozování vodovodů a kanalizací a úprava a rozvod vody“ za účelem provozování místní splaškové kanalizace a čistírny odpadních vod.
6. Převod hospodářského výsledku ZŠ a MŠ Starovičky za rok 2010 ve výši 7 795,35 Kč do rezervního fondu školy.
7. Přidělení dotace ve výši 10 000 Kč na nákup ozvučení aparatury DH Palavanka, zároveň schvaluje Smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce a pověřuje starostu podpisem této smlouvy.
8. Darovací smlouvu a smlouvu o zřízení věcného břemene užívání na pozemek KN p.č. 574 zastavěná plocha a nádvoří o výměře 117 m2 a na něm stojící budovy hasičské zbrojnice bez čísla popisného a pověřuje starostu podpisem této smlouvy.
9. Směnu pozemků zapsaných na LV 10002 ve vlastnictví Pozemkového fondu ČR p.č. 512/3 orná půda o výměře 43 m2, p.č. 513/3 orná půda o výměře 35 m2, p.č. 514/4 orná půda o výměře 77 m2, p.č. 1019/2 orná půda o výměře 557 m2 a p.č. 841/43 orná půda o výměře 116 m2, který vznikl z pozemku p.č. 841/23 na základě GP č. 505-83/2010 vše v k.ú. Starovičky do vlastnictví Obce Starovičky na LV 10001 výměnou za pozemek zapsaném na LV 10001 p.č. 1057/26 orná půda o výměře 1660 m2 do vlastnictví Pozemkového fondu ČR s doplatkem ve prospěch Pozemkového fondu ČR, který činí 2 700 Kč.
10. Závěrečný účet obce Starovičky za rok 2010 s vyjádřením souhlasu s celoročním hospodařením obce bez výhrad.
11. Rozpočtové opatření č. 2/2011.
12. Změnové listy č. 1 – 4 na výstavbu ČOV a rekonstrukci kanalizace a navýšení celkové hodnoty díla o 157 819,52 Kč.
13. ZO **souhlasí** se zpevněním parkovacího místa před domem č.p. 202.
14. Upravený splátkový kalendář na nedoplatek nájemného s tím, že měsíční výše splátky činí 4.000 Kč, je splatná do 20. dne v měsíci a pokud tyto splátky nebudou hrazeny včas a ve správné výši, bude toto vymáháno soudně.
15. Odpis pohledávky ve výši 6.000 Kč z roku 2009, FV 42009.
16. Uzavření smlouvy na zajištění zkušebního provozu ČOV Starovičky s Ing. Jaroslavem Jedličkou a pověřuje starostu podpisem této smlouvy.

ZO neschvaluje:

1. Záměr prodeje pozemku p.č. 709 o výměře 79 m2.
2. Poskytnutí příspěvku na vydání Moravského historického sborníku.

ZO ruší:

1. Usnesení ze dne 27.1.2011 – bod 10 g) ohledně navýšení místního poplatku za odpad pro neplatiče.

Ve Starovičkách 6.4.2011

Pavel Šafařík
místostarosta

Vladimír Drbola
starosta

Čištění komínů

Vážení občané,

od 9. 5. 2011 začne v naší obci čištění komínů dle vyhlášky 91/2010 Sb. a dle ČSN 734201 o kontrole a čištění spalinové cesty.

Toto čištění provede firma Kominictví Adam Šebesta z Kurdějova, která tímto žádá občany, aby zajistili přístup ke spotřebičům a vymetacím otvorům. Kontrola bude probíhat až do doby, kdy budou zkontrolovány všechny domy v obci.

Při nezastihnutí majitelů objektů budou tito informováni pracovníkem kominické firmy o opakované návštěvě lístkem s datem nové návštěvy.

Cena běžné kontroly komínů činí 300 Kč za jednu spalinovou cestu. Pokud je spalinových cest více, je další po 200 Kč.

Kominictví Adam Šebesta, mobil 608 733 257
webové stránky http://www.kominictvi-sebesta.cz/
Tyto informace jsou k dispozici i na našich webovkách.

Sběrná nádoba na malé elektrospotřebiče

E-BOX

Naše obec ve spolupráci s firmou Asekol rozšířila služby v rámci projektu E-Box. Na stávající sběrnou nádobu, která je umístěna již druhým rokem v budově obecního úřadu, a která je určena pro bezplatné odkládání vysloužilých drobných elektrozařízení, byl nainstalován malý sběrný box na použité baterie a akumulátory.

Do velké nádoby E-Box můžete vhazovat:
- telefony a jejich příslušenství
- elekt. hračky
- herní konzole
- přehrávače, rekordéry, ovladače
- PC příslušenství
- nabíječky, adaptéry
- kancelářskou techniku
- fotoaparáty, videokamery a další.

Do malé nádoby E-Box můžete vhazovat: použité baterie a akumulátory.

Do E-Boxu NEPATŘÍ: osvětlovací zařízení, zářivky, úsporky!!!

(IS)

Změna otevírací doby OÚ Starovičky od 1. 5. 2011

Upozorňujeme občany, že z důvodu narůstající administrativní zátěže (ČOV aj.) se mění od 1. 5. 2011 otevírací doba OÚ Starovičky.

Pondělí	**7.30 – 12.00**	**12.30 – 17.00**
Úterý	**7.30 – 12.00**	**Pro veřejnost zavřeno**
Středa	**7.30 – 12.00**	**12.30 – 17.00 (prodlouženy úřední hodiny)**
Čtvrtek	**Pro veřejnost zavřeno**	**Pro veřejnost zavřeno**
Pátek	**7.30 – 12.00**	

(IS)

Svoz odpadu:
Květen - St 4.5.2011
a St 18.5.2011

Červen - St 1.6.2011,
St 15.6.2011,
St 29.6.2011

Knižní novinky v místní knihovně

Pro mládež

Žáček Jiří - Na svatýho Dyndy
Schipton Paul - Drsnej brouk
Brandbury Ray - Fahrenheit 451 (komiks)
Nopová Stanislava - Riskantní prázdniny
Nopová Stanislava - Toridi – za útesem leží svět

Pro dospělé

Szalaiová Romana - Tajná zahrada lásky
Černý Ivan - Tváře bolesti
Cartland Barbara - Vévoda v pasti
Abrahamová Jana - Slepý dům
Nopová Stanislava - Pro práci zabíjet
Nopová Stanislava - X Terra Incognita
Cimický Jan - Trápení lásky

Detektivky

Třešňák Zdeněk - Na vlky železa
Hardenová Helena - Nezvěstný z El Hierro

Velké poděkování patří manželům Skálovým, kteří věnovali do naší místní knihovny celkem 34 knih. Autorem většiny knih je Deaver Jeffery známý jako spisovatel psychologických thrillerů.

Marie Bendová

Společenská kronika

Životní jubilea

V měsíci **březnu** oslavili významné životní jubileum:

pan ***Bohumil Bílek*** – 60.narozeniny,

pan ***Jan Winter*** – 60.narozeniny,

paní ***Božena Kotoučková*** – 60.narozeniny,

pan ***Michal Chovanec*** – 60.narozeniny,

paní ***Františka Mazůrková*** – 80.narozeniny,

paní ***Bedřiška Bendová*** – 80.narozeniny,

paní ***Gabriela Nováková*** – 94.narozeniny.

V měsíci **dubnu** oslavili významné životní jubileum:

pan ***Vojtěch Kadlec*** – 70.narozeniny,

pan **Adolf Rožek** – 91.narozeniny.

**Ať slunce svítí na Vaši tváři,
ať ve Vašich očích láska září,
ať Vaše srdce nezná klam,
to přejeme Vám k narozeninám.**

Oznámení

Oznamujeme, že dne 5.3.2011 byli oddáni slečna **Veronika Kujová**, bytem Starovičky 211 a pan **Martin Horčička**, bytem Starovičky 211.

Srdečně blahopřejeme.

KADET v Boleradicích

V příjemném prostředí boleradického divadla představil divadelní soubor KADET ze Staroviček v sobotu 16.4.2011 svou, zatím poslední nastudovanou, hru Statky-zmatky od J.G. Tajovského. Vyprodané hlediště se zatajeným dechem sledovalo urputnou touhu jednotlivých postav příběhu po majetku a penězích, přičemž láska a pochopení jde stranou.

Herci při představení předvedli vynikající výkony plné emocí a hereckého nasazení. Diváci živě reagovali na jednotlivé části příběhu, někdy tleskali, jindy tajili dech nad vypjatými momenty hry. Odměnou pro herce byl opakující se potlesk pozorných diváků. Po představení bylo připraveno malé občerstvení. Derniéra hry Statky-zmatky je naplánována na podzim letošního roku. V současné době členové našeho ochotnického spolku zkoušejí novou divadelní komedii „Okénko“ od Olgy Scheinpflugové, kde titulní roli, paní Dynybylovou, sehraje paní Zlatka Galečková. V dalších rolích se starovičskému publiku představí například pan Zbyněk Háder a jeho syn Juraj. Režie se opět ujala paní Anna Haluzová.

Co všechno může způsobit takové malé nevinné „okénko“ po nočním flámu a vidina velkého dědictví, to diváci uvidí v plánované premiéře na počátku června 2011. Všichni příznivci divadla a kultury se mají opravdu na co těšit. (RH)

Finanční poradna

1) Jak mohu nejsnadněji přejít k jiné bance? Známý mi říkal, že to jde nějak vše převést, i trvalé příkazy. Bohužel v mojí bance na mě koukali a nevěděli, o čem to mluvím.

Ještě, že jste se nenechal odradit v počinu přechodu k jiné bance a ptáte se osoby nezávislé. Samozřejmě, že přechod k jiné bance jde, Váš známý měl pravdu. Převedení veškerých trvalých příkazů nebo inkas se převede k Vaší nové bance. Jedná o tzv. mobilitu účtu, ke které se všechny velké banky zavázali, že umožní klientům hladký a administrativně nenáročný přechod k jiné bance. Přesnější informace můžete najít na stránkách České bankovní asociace, pod záložkou Kodex mobility klientů. Prakticky byste měl pouze vyplnit jeden formulář a vše by mělo být zařízeno. Ani se nedivím, že na Vás v současné bance koukali, a nevěděli, o čem je řeč. Přirozeně, přicházejí totiž o klienta. Ale když se zmíníte o těchto pojmech, měli by zareagovat jinak. Tento Váš příklad jasně dokumentuje, že je potřeba si zvyšovat finanční gramotnost a úspora za nižší poplatky se projeví okamžitě a je jasně viditelná. Takže pokud se rozhodnete změnit banku, směle do toho.

2) Mám prostředky cca 300 tis. Kč – skončilo mi stavební spoření, jak s nimi naložit? Chtěl bych si za pár let za ně zrekonstruovat byt.

Možností existuje více. Nejhorší je, že byste je dal pod polštář či do slamníku. Jen připomenu, že Vaše peníze budou ztrácet na hodnotě vlivem inflace. Riziko, že Vás někdo vyloupí nebo Vám vyhoří dům, tu je také. Další možnosti skýtají bankovní produkty jako hojně oblíbené spořící účty i například termínované vklady. Tyto formy investic jsou bezpečné. Bohužel úroky, které Vám budou připsány, jsou zdaněny srážkovou daní (15%) a peníze se Vám reálně budou spíše znehodnocovat – zase ta inflace, která snižuje reálnou hodnotu. Další možností je využít jeden z druhů podílových fondů. Jsou to tzv. fondy peněžního trhu, které investují do státních krátkodobých dluhopisů a úrok z této investice je po 6-ti měsících osvobozen od daně. Tento typ investice se hodí pro krátkodobější držení peněž v horizontu několika let (1 – 3 roky). Jednou ze zásad zhodnocování či investování peněz je tzv. diverzifikace, tedy rozložení peněž do více druhů investic. Ještě srozumitelnějším a názornějším je úsloví: „Že všechna vajíčka nedáváme do jednoho košíku, co kdybychom náhodou zakopli“. Nejrozumnější je tedy kombinovat výše uvedené varianty, které povedou k přiměřenému zhodnocení Vašich peněz.

3) Zajištěný fond, co to je? Je tam vše garantované nebo nějak pojištěné?

Zajištěný fond je jedním z druhů podílových fondů. Má speciální strategii, jak investovat, aby za kratší časové období většinou pět let nebyl ve ztrátě. Převážnou část investujete tím pádem do málo rizikových věcí – státních dluhopisů asi 90% a přibližně 10% vašich peněz bude vloženo do akcií, které jsou rizikovější. Tato kombinace má za následek to, že společnost nazve tento produkt zajištěný, tedy o peníze nepřijdete ani se nesníží jejich hodnota za slíbených 5 let. Nemusíte však na nich nic vydělat a reálně vlivem inflace se Vám peníze znehodnotí.

Pravděpodobnost, že o své peníze přijdete je však velmi malá (to by musela zkrachovat ČR), ale pravý význam slova garance, podobně jako to je u bankovních vkladů, tu nemůže být řeč. Fondy se totiž neúčastní systému pojištění vkladů. Tomuto systému podléhají pouze peníze v bankách (běžné účty, spořicí účty a termínované vklady).

Občasným nešvarem, který se Vám může přihodit s tímto produktem je to, že peníze vyberete dříve než za oněch dohodnutých 5 let. Prodáváte za aktuální cenu. Může se stát, že hodnota poklesne. Pokud však „vydržíte“ 5 let, měli byste dostat 100% toho, co jste vložili. Podmínky se mohou u různých zajištěných fondů lišit, snažil jsem se pouze ozřejmit obecný princip. Pro bližší posouzení je lepší vyhledat investičního poradce. Ten by vám měl celou situaci lépe vysvětlit.

David Tomek

Z naší školičky

Okénko ze školy

Se žáky ZŠ jsme se zúčastnili testování společnosti SCIO, což je renomovaná firma v oblasti srovnávacích testů. S potěšením jsme zjistili, že si naši žáci nevedli vůbec špatně. První test byl test pro žáky 4. a 5. ročníků a týkal se čtenářské gramotnosti. To znamená, že nebylo zjišťováno pouze to, jestli žák umí číst a jak rychle, ale hlavně bylo posuzováno, jak rozumí textu, jestli vůbec chápe smysl textu, jaké informace si z textu umí odvodit a použít je následovně v další práci s textem apod. Z 9-ti testovaných žáků podala jedna dívka nadprůměrný výkon, 3 žáci byli v lepším průměru, 4 žáci podali výkon průměrný a jeden žák byl lehce pod průměrem. Testování se zúčastnilo přes 5000 žáků z celé republiky, takže si myslím, že jsme dopadli velice slušně.

Další testování probíhala u žáků 3. ročníků a tento test se skládal z pěti kategorií – testovaly se znalosti z Čj, M, Aj, přírodovědného učiva a tzv. klíčových kompetencí, což v podstatě znamená, jak se žák dokáže orientovat v praktickém životě, zda umí řešit problémové situace. Žáci v testech dopadli průměrně, ale musím říct, že v tomto ročníku jsou pouze 2 žáci. Do tohoto testu se v celé republice zapojilo přes 11 000 žáků a naši se pohybovali někde kolem středu.

Žáci 5. ročníku absolvovali test, který se skládal ze tří kategorií – Čj, M a všeobecné studijní předpoklady. Na výsledky poslední kategorie jsem byla obzvlášť zvědavá, protože 2 chlapci se hlásí na gymnázium. Výsledky těchto testů dopadly také velmi dobře. Z 12000 testovaných žáků v republice jsme měli 2 žáky s nadprůměrnými výsledky, 1 žáka s lepším průměrem, 1 žáka průměrného a jednoho žáka bohužel podprůměrného, ale musím říct, že tento chlapec má určité poruchy učení, takže i jeho výkon byl pro nás a pro něho velmi dobrý.

Závěrem bych chtěla říct, že smyslem tohoto testování bylo zjistit, jestli naše škola snese srovnání, co se týče výuky mezi ostatními školami. Ráda konstatuji, že jsme obstáli velmi dobře a ujistili jsme se, že odvádíme dobrou práci a nemusíme mít žádné obavy z toho, že by se žáci na druhém stupni neuplatnili.

(Wal)

EU – peníze školám

Naše škola se zapojila do dotační výzvy Evropské Unie – Peníze školám. Projekt, který jsem zpracovala podle tzv. šablon, byl schválen a získali jsme dotaci ve výši 403 380,- Kč. Tyto peníze budou použity na vybavení a modernizaci učebny ITC, na zkvalitnění výuky a na vzdělávání učitelů, aby byli schopni učit podle nejnovějších trendů. (Wal)

Výlet do Brna

S žáky 4. a 5. ročníků jsme si naplánovali v rámci učiva vlastivědy exkurzi do našeho krajského města Brna. Na internetu a v encyklopediích jsme si společně zjistili všechny zajímavosti, které bychom mohli v Brně vidět a pověsti, které se k Brnu váží. Naše cesta povede přes Dominikánské nám. s kapucínskými hrobkami a mumiemi na Zelný trh, kde si prohlédneme morový sloup a gotickou kašnu. Doufáme, že stihneme i expozici pravěku v Moravském zemském muzeu. Poté se vydáme k městské staré radnici, se kterou souvisí hned 3 pověsti – „O kolu“, „O draku“ a „O křivé věžičce“. Od radnice se vydáme na Masarykovo náměstí, abychom také zhlédli něco z moderního umění – novodobý orloj. Už jsem zvědavá na reakce žáků. Nejvíc se asi ale všichni těší na „neslušného mužíčka“, kterého nalezneme nad portálem kostela Sv. Jakuba. Odtud se pomalu přesuneme na Malinovského náměstí, prohlédneme si Dům umění a pojedeme zpátky domů. (Wal)

Reportáž s bývalou žákyní naší školy A. Janouškovou

Otázky:

1. V jakém předmětu jsi nejlepší, a co tě nejvíc baví?
2. Jaký je rozdíl mezi gymnáziem a ZŠ?
3. Stýská se ti po naší škole?
4. Máš stále samé jedničky?
5. Navštěvuješ nějaký kroužek?
6. Do kdy máš nejdelší výuku?
7. Jak často se denně učíš?
8. Jezdíte na výlety?
9. Jsou přísní vaši učitelé?
10. Jací jsou tví spolužáci?

Libor Barvík, 5.roč.

Ahoj, takže odpovídám:

1. Ve třídě je hodně dobrých žáků a baví mě angličtina, hudební výchova a výtvarka...
2. Je to náročnější a více se učím.
3. Ano, po škole se mi stýská.
4. Jedničky mám.
5. Ne, žádný kroužek nenavštěvuji, jen mimo školu navštěvuji klávesy.
6. Do 13:05 hod.
7. Asi 30 minut.
8. Ano, jezdíme.
9. Jsou přísnější více jak učitelé na základní škole.
10. Spolužáci jsou kamarádští, mám mezi nimi spoustu dobrých kamarádů.

Adéla Janoušková, studentka 1. ročníku osmiletého gymnázia Hustopeče

Rozhovor se Šárkou Hovězákovou

1. Nejvíce mě asi baví matematika, informatika a chemie. V informatice programujeme roboty a v chemii děláme pokusy.
2. Na gymnáziu je nutná každodenní příprava, učivo je obsáhlejší a náročnější.
3. Na školu ve Starovičkách velice ráda vzpomínám. Schází mi paní učitelka Pavliňáková.
4. S mými studijními výsledky jsou učitelé velice spokojeni.
5. Navštěvuji kroužek ZAV (psaní všemi deseti na PC) a dramatický.
6. Nejdelší výuku máme do 15:35 hod. a to jednou týdně.
7. Učím se každý den. Na gymnáziu je nutná příprava na každou vyučovací hodinu.
8. Jezdíme pravidelně na exkurze do Brna (např. Mendelova univerzita), do divadla a na Motýlí výlet (sblížení kolektivu).
9. Učitelé jsou přísnější.
10. Naše třída je dobrá parta. Všichni si vždy pomáháme.

Šárka Hovězáková, studentka 3. ročníku osmiletého gymnázia Hustopeče

Návštěva z Kanady

Do hodiny angličtiny k nám přišel Filip z Kanady. Filipovi je 8 let a jeho tatínek je Čech. Ve Starovičkách mají dům hned vedle Honzy Procházky. Filip se ze začátku styděl, ale pak se

foto: Filip Hubáček uprostřed

rozmluvil. Paní učitelka mu představila p.ředitelku a my jsme se museli představit sami. Samozřejmě anglicky. Dávali jsme mu také nějaké otázky, abychom se o něm něco dozvěděli. Zjistili jsme, že má ještě starší sestry. Potom jsme ho provedli celou školou i školkou a paní učitelka mu vše ukázala a vysvětlila. Nejvíce se s Filipem domluvila p.uč. a Honza Procházka, protože je nejlepší angličtinář a s Filipem se dobře zná. Na závěr jsme se všichni rozloučili, vyfotili a předali malý dárek.

Libor Barvík, Marek Zach, Michal Šebesta

Sběr starého papíru

Dne 9.3. jsme ve spolupráci s OÚ uspořádali sběr starého papíru. Nasbíralo se přesně 5460kg papíru za částku 8390Kč. Tyto peníze byly poukázány na bankovní účet školy a budou za ně pořízeny učební pomůcky pro ZŠ a hračky pro MŠ. Všem občanům, kteří se na sběru podíleli, touto formou za celý kolektiv děkuji. (Wal)

Dopravní výchova

Od rána do 3. vyučovací hodiny jsme měli dopravní výchovu. Všichni

jsme si museli vzít helmu a kolo. Měli jsme překážky a značky STOP.

David Veselý, 3.tř.

Březen - Měsíc knihy

V březnu jsme se školou šli do místní knihovny. Prvňáci tam byli vůbec poprvé. P.uč. Meredová nás seznámila s knihovnou, kde jakou knihu můžeme najít, jak je zařazena a také jsme si řekli výpůjční dobu. Potom žáci 3.,4. a 5.třídy dostali od p.uč. úkoly, které museli splnit. Menší děti si zatím prohlížely časopisy a knížky. My, starší žáci jsme měli za úkol najít verše a rýmy v básni, složit z připravených slov báseň a jiné literární úkoly.

Marek Zach, Patrik Hoffmann

Školní akademie

Stejně jako vloni připravujeme s dětmi MŠ a žáky ZŠ vystoupení pro veřejnost – školní akademii. „Školkátka“ vystoupí s programem „Z pohádky do pohádky“ a školáci „Cestujte kolem světa s cestovní kanceláří ŠtarvičkyTour.“ Akademie se uskuteční v neděli 29.5. v sále kulturního domu v 15:00 hod. Tímto jste všichni srdečně zváni. (Wal)

Ředitelství ZŠ a MŠ upozorňuje rodiče

nastávajících školáků – budoucích žáků 1. třídy, že informativní schůzka proběhne dne 23.5. ve třídě MŠ v 16:00 hod. Rodičům budou podány veškeré potřebné informace ohledně nástupu dětí do školy ve školním roce 2011/2012.

Den země

Dne 19.4. jsme se žáky oslavili Den země. Tomuto dni předcházela krátká beseda s panem starostou v místním parku, kde jsme si povídali o tom, jak je důležité přírodu chránit a neničit ji. Den poté se paní učitelka Meredová vydala se žáky na místní rozhlednu. Měla pro ně nachystanou spoustu otázek a soutěžních úkolů z oblasti přírodovědy a vlastivědy, které žáci průběžně plnili. Na zpáteční cestě z rozhledny děti zašly do zahradnictví paní Sedláčkové, kde nakoupily kytky a ty si společně ve škole vysázely do květináčů, a tak se nejen podílely na zpříjemnění prostředí školy, ale zavázaly se i k tomu, že budou o kytky náležitě pečovat. (Wal)

Škola si v současné době tvoří nové webové stránky. Nová adresa bude: www.zs-msstarovicky.cz

Z Římskokatolické farnosti

Přestože od malička chodím do kostela, vždycky jsem si jako kluk přál podívat se do kostela v noci. Tento můj sen se mi splnil až v mých 15-ti letech, kdy jsme s partií vrstevníků kempovali na jedné rozpadlé faře v českém pohraničí. A protože jsme měli i klíče od místního kostela, který stál uprostřed hřbitova na kopci nad vesnicí, nebylo nic snazšího, než si vyzkoušet jaké to je v kostele uprostřed noci. Někdy si na to vzpomenu, když se jdu v noci modlit k nám do kostela. Sice člověk neslyší vrzající trámy a pískot netopýrů na půdě, ale přece jenom kostel v noci má svou nezaměnitelnou atmosféru. Rád bych tento zážitek nočního kostela nabídl všem. Proto se letos již podruhé farnost Hustopeče připojí k celorepublikovému projektu „Noc kostelů 2011“, který začne v pátek 27.5. V noci z pátku na sobotu bude hustopečský kostel otevřený a bude v něm probíhat různorodý program. Během noční prohlídky bude možné prozkoumat všechna zákoutí kostela v četně krypty. Pro náš vinařský kraj bude asi nejzajímavější košt mešních vín, který v 21h. začne v sále pod kostelem. Program je volně přístupný všem. Věřím, že tento projekt může být zajímavým zpestřením májové noci. Možná nám přinese inspiraci a chuť udělat příští rok noc kostelů i v našem kostele ve Starovičkách.

Pavel Kafka, děkan

Digitální pozemní televizní vysílání ve Starovičkách (DVB-T)

Vážení spoluobčané, pomalu ale jistě končí „tradiční“ analogové vysílání a zároveň čím dál více TV programů začíná vysílat digitálně. Podstatou mého článku není srovnání různých typů vysílání (analogové – digitální, satelit – kabelovka – pozemní příjem), nýbrž přiblížení základní problematiky pozemního vysílání a seznámení se (snad) se všemi kanály (resp. programy), které již můžete anebo budete moci v nejbližší době přijímat. Naopak – „staré“ analogové vysílání definitivně skončí pro naši obec ke dnům 31.5. a 30.6. tohoto roku.

Digitální TV vysílání má tu výhodu, že na jednom kanále může vysílat několik programů, většinou 4 nebo 5. Nevýhoda je, že zatímco u „analogu“ nám při horším příjmu program nanejvýš trochu zrněl, u „digitálu“ při nekvalitním příjmu obraz kostičkuje a zadrhává, vypadává zvuk, při ještě horším příjmu televize hlásí „žádný signál“. Špatný signál může být způsoben mnoha důvody, ty nejčastější jsou:

1. ***Slabý signál.*** Možné příčiny: Špatná anténa. Špatný předzesilovač v anténě. Žádný nebo slabý domovní zesilovač. Špatně natočená anténa na vysílač. Špatný systém rozvodu (rozbočovače, odlaďovače, slučovače atd.). Vadný nebo starý koaxiální kabel. Nekvalitní set-top box. Bydlíme v dolině.
2. ***Příliš silný signál.*** Příčina: Vysílač je velmi blízko a signál je ještě zesílen předzesilovačem v anténě. Signál může rušit i **úplně jiný nechtěný** silný kanál, analogový či digitální.
3. ***Signál silný „tak akorát“, ale kvalita na nule.*** Příčiny: Buď předchozí problém, nebo se signál někde po cestě rozbil (např. vyšší kopec nebo budova se postavily signálu na cestě k nám atd.).
4. ***Pre-echo.*** To je situace, kdy **přijímáme jeden program na jednom kanále,** ale ze **dvou** vysílačů. To samo o sobě ještě pre-echo neudělá, televize nebo set-top box si z obou signálů umí vybrat ten nejlepší. Problém může nastat, pokud **vzdálenější** vysílač vysílá program **vyšším výkonem**, než vysílač, který je blíže. Tzv. „duchy“ v obraze, tak jako „analogu“, nebudou. Buď máme kvalitní přijímač a ani toto pro něj nebude problém, nebo jsme koupili přístroj za pět stovek v supermarketu a pravděpodobně budeme muset vyhledat programy na jiném kanále z jiného vysílače.

Shrňme si tedy základní fakta: Jeden kanál s několika programy se nazývá multiplex, zkráceně **MUX**. Pozemně můžeme přijímat signál na stejné antény jako doposud analog, ale většinou s úpravou nebo výměnou nějakého komponentu, příp. celé antény. Pokud nevlastníme plochou televizi, musíme ke stávající televizi zakoupit set-top box, který můžeme mít za částku již od 500 Kč. Já doporučuji investici 1000 – 1500 Kč, dražší **nemá smysl** kupovat. Jinak zde zhruba platí: cena = kvalita. Kdo je skromný a stačí mu 9 TV programů, může si koupit či vyrobit **pokojovou anténu,** na kterou bude chytat všechny programy z Pálavy, tj.: ČT1, ČT2, ČT24, ČT4, Nova, Nova cinema, Prima, Prima COOL a Barrandov – na kanálech 29 a 40. Jako „bonus“ ještě bude mít 7 programů Českého rozhlasu. Kdo je trochu náročnější a chce přijímat programy i další a taky ze Slovenska či Rakouska, pro toho je určena zbývající část článku.

<u>České programy</u>

Ve Starovičkách budeme moci naladit čtyři multiplexy (**MUX**y), jež obsahují tyto programy:

MUX 1 – ČT 1, ČT 2, ČT 24, ČT 4 (+ 7 programů Českého rozhlasu)
MUX 2 – Nova, Nova cinema, Prima, Prima COOL, Barrandov
MUX 3 – Public, Prima love (+ křesťanské rádio Proglas)
MUX 4 – Óčko, ČT *HD*, Nova *HD.*

Poznámka: MUX 4 vysílá zkušebně, vysílání tedy není garantováno. Programy označené jako *HD* jsou ve vysokém rozlišení, podrobněji se tomuto vysílání pokusím věnovat někdy v budoucnu – až bude HD vysílání v DVB-T více rozšířeno.

<u>Slovenské programy</u>

Ve Starovičkách budeme moci naladit tři multiplexy, jež obsahují programy:

MUX D („dočasný“) – STV 1, STV 2, Markíza, Joj
MUX V („veřejnoprávní“) – STV 1, STV 2, STV 3
MUX K („komerční“) – Markíza, Doma, Joj, Joj plus.

Poznámka č.1: MUX „dočasný“ garantuje vysílání jen do té doby, než budou spuštěny MUXy „veřejnoprávní“ a „komerční“. Už **dnes** jej proto **nemá smysl** ladit.

Poznámka č.2: Sportovní kanál STV 3 bude ve „veřejnopráv.“ MUXu pouze do 30.6.2011. Pak se na rok nebo dva odmlčí.

<u>Rakouské programy</u>

Ve Starovičkách můžeme naladit čtyři multiplexy, jež obsahují programy:

MUX A – ORF 1, ORF 2 N, ORF 2 W, ATV
MUX B – ORF Sport Plus, Servus, Puls 4, 3 Sat
MUX C – P3TV
MUX C – RT24, Wien (+ Radio Maria)
MUX HD (pokusné vysílání ve standardu DVB-T2, je potřeba jiný TV tuner).

A nyní vám k naladění programů pomůže tabulka. Je na ní **kanál, polarizace, vysílač, směr antény a multiplex.** K polarizaci: Pokud je *horizontální* (***H***), je anténa v „normální“ poloze. Jestliže je ale *vertikální* (***V***), musíme anténu pootočit o 90 stupňů (prvky jsou svisle). To většinou vyžaduje převrtání děr v anténě.

<u>Poznámka č.1:</u> Možná půjde od června zachytit MUX V+K na kanálech 56 a 57 z vysílače Nové Mesto nad Váhom – Velká Javorina. Dnešní MUX D z téhož místa na kanále 69 ale přijímat nelze.

<u>Poznámka č.2</u>: Jestliže již máte slovenské programy a anténu natočenou vertikálně na Bratislavu, možná s ní nebudete muset hýbat. Pokud je v ní ale předzesilovač pro 66. kanál, budete jej muset nahradit nejlépe symetrizačním členem. Na půdě pak vyměníte slučovač **K66/REST** za **K27+56/REST** nebo **K26+56/REST**. Objednat si jej lze v Brně, ul. Staňkova, firma OMKO digital (zelený barák po levé straně). Stojí 160 Kč, symetrizační člen zhruba 50 Kč.

<u>Poznámka č.3:</u> Multiplex 3, v němž vysílá mj. Prima love, bychom měli bez problémů naladit od 1.6. z Brna na 59. kanálu, nebo od 1.7. z Jihlavy-Javořice na 30. kanále. Prozatím ho ve většině případů ruší analogové vysílání Primy z Jihlavy, resp. z Pálavy. Příjemné chvíle strávené laděním na střeše a na půdě vám přeje

Robert Zeman, dipl. um.

Na této tabulce vám předkládám, jaké TV MUXy lze ve Starovičkách naladit:

kanál	frekvence	polarizace	vysílač	směr	multiplex	chytnem od	vysílání do
21	474 MHz	H	Jauerling	JZ	**MUX B**	dnes	---
24	498	H	Poysdorf	JJZ	**MUX A**	dnes	---
27	522	V	Bratislava	JJV	**MUX V**	2.6.2011 ?	---
27	522	V	Bor.Mikuláš	JV	**MUX V**	2.6.2011 ?	---
29	538	H	Pálava	JZZ	**MUX 1**	dnes	---
29	538	V	Brno-město	SSZ	**MUX 1**	dnes	---
29	538	H	Brno-Hády	S	**MUX 1**	dnes	---
30	546	H	Jihl.Javořice	SZZ	**MUX 3**	1.7.2011	---
31	554	H	Jauerling	JZ	**MUX A**	dnes	---
33	570	H	Javořice	SZZ	**MUX 1**	dnes	---
34	578	H	Wien,Kahl.	JJZ	**MUX B**	dnes	---
35	586	H	Jihlava,Jav.	SZZ	**MUX 2**	dnes	---
38	610	H	Jauerling	JZ	**MUX C**	dnes	---
40	626	H	Pálava	JZZ	**MUX 2**	dnes	---
40	626	V	Brno-město	SSZ	**MUX 2**	dnes	---
40	626	H	Brno-Hády	S	**MUX 2**	dnes	---
53	730	H	Wien,Kahl.	JJZ	**MUX C**	dnes	---
56	739	V	Bratislava	JJV	**MUX K**	2.6.2011 ?	---
59	778	H	Brno-Hády	S	**MUX 3**	1.6.2011	---
59	778	V	Brno-město	SSZ	**MUX 3**	dnes	---
64	818	H	Brno,J.Babáka	SSZ	**MUX 4**	dnes	zkušebně
65	826	H	Wien, Kahl.	JJZ	**MUX HD**	dnes	zkušebně
66	834	V	Bratislava	JJV	**MUX D**	dnes	30.6.2011 ?
66	834	V	Bor.Mikuláš	JV	**MUX D**	dnes	30.6.2011 ?

Tygr návštěvou ve Starovičkách aneb Anabáze s kunou a tygřím lejnem

Poctila nás svou návštěvou kuna - jak známo z živočichopisu „kuna samotářka“. Po čase, nevěda jak se jí zbavit, po mnoha konzultacích u zoologů jsem si na ni nakonec „pozval tygra“ – tygra sumaterského z daleké Indonésie, trávícího svůj tygří důchod v brněnské zoologické zahradě.

Kuna i tygr patří do řádu šelem, mají v duchu písně Suchého a Šlitra Máme rádi zvířata opravdu hebkou srst, ale s tou láskou k nim to přece jen nemůžeme přehánět. Jaká je však souvislost mezi kunou a tygrem v našem případě? Aniž bych chtěl „fušovat do řemesla“ panu doktoru Jiřímu Svobodnému či starovičským myslivcům, přece jen pro zcela nezasvěcené pár slov o obou predátorech.

Kuna skalní /Martes foina/, známější i ve Starovičkách pod alternativním názvem kuna domácí. Na pohled roztomilé zvířátko, které však může připravit lidem peklo a dokáže být velmi obtížným sousedem. Předesílám, že vyhnat kunu je velmi nesnadné.

Pro ty mladší čtenáře zpravodaje, kteří snad kunu ještě neviděli: je veliká asi jako vaše kočka /30-50 cm/, má huňatý delší ocas /10-20 cm/ a váží zhruba 1-2 kg. Štíhlé tělo s krásnou hedvábnou srstí a dominantním identifikačním znakem – bílou náprsenkou. Její kolegyně, kuna lesní, má náprsenku zbarvenou žlutě a navíc nevětvenou. Dožívá se v závislosti na životních podmínkách 10-15 let, některé kuní demografie hovoří až o 18-ti letech kuního věku.

V přírodě, kromě člověka, nemá přirozeného nepřítele. U nás je již více než 10 let přemnožená a její počty stále narůstají. V žádném případě se nejedná o ohrožený druh. Zabydlela se v celé Evropě, v severní /mimo Čínu/ a jižní Asii. V našem pásmu původně sídlila ve skalnatých oblastech či v končinách málo obydlených. Časem si zvykla na lidská obydlí a dnes se usídlila přímo tam nebo v jejich blízkosti. Nepříjemná je pro chataře a chalupáře, kde přece jen frekvence pobytu člověka není tak veliká a kuny zde mají klid. Je to tvor samotářský a nejraději se usazuje na půdách /což bylo i v našem případě/ či ve starých stodolách. Kuna skalní a kuna lesní k sobě láskou nijak nehoří a v místech společného výskytu se sobě vyhýbají.

Na jídelníčku kuny najdeme hlavně potkany, myši, krysy, nepohrdnou ani drůbeží, holubem, drobnými ptáčky či vajíčky. Ve městě konzumují odpad z popelnic. Na podzim se kuní jídelníček otočí a je tvořen z velké části ovocem, bobulemi, šípky, předtím zejména třešněmi. Myslivcům dovede zlikvidovat hnízda bažantů, kachen či koroptví. Paní kuna je březí 9 měsíců, ale vývoj zárodku se v těle matky na šest měsíců zastavuje /tzv. utajená březost/ a po této „utajené březosti“ se zárodek opět normálně vyvíjí. V dubnu /a možná i v tom je určitá symbolika, proč povídání a tygru a kuně vychází v dubnovém čísle Starovičského zpravodaje/ vrhá samice ve svém pelechu 2-5 mláďat – ta jsou 5 týdnů slepá a 3 měsíce zcela závislá na matce. K jejich osamostatnění dochází až koncem léta, pohlavně dospívají až ve dvou letech.

Pohled na kunu je schizofrenní - na jedné straně užitečná šelma lovící hlavně myšovité hlodavce, na druhé straně, jak bylo již zmíněno, velice nepříjemná. Zabíjí drůbež, pojídá vajíčka, která je schopna přenášet i na velkou vzdálenost. Dokáže zakousnout třeba všechny slepice, a aniž by je zkonzumovala, nechá je ležet. Je aktivní zejména v noci, na půdách působí veliký hluk. Kuny močí na stejné místo a jejich agresivní moč prosakuje stropem až do podoby těžko odstranitelných žlutých map na stropě obydlí – obojího jsme si užili měrou vrchovatou.

Svou přítomností otravuje lidem život a mnoho jejích nechtěných „majitelů“ se snaží kuny zbavit. Lov kun skalních je dle Vyhlášky č.245/2002 Sb. Povolen od 1. listopadu do konce února, po zbytek roku je hájená. V oblasti výskytu tetřeva hlušce, tetřívka obecného, jeřábka lesního a koroptve polní však lze kunu skalní lovit celoročně – tzn. lze ji zastřelit nebo odchytit do pasti /chytání „do železa“ či trávení je zakázáno a je to považováno za týrznění/. Má to však jeden háček – lov přichází v úvahu jen v honitbě a např. zahrady, dvory, stodoly, parky, chaty apod. však honitbami nejsou!? Vzhledem ke své chytrosti se nastraženým pastím obvykle dokáže vyhnout. Mluvíme-li o nástrahách, z nichž mnohé jsme vyzkoušeli, pak věřte, že nepomáhá ani třeba na půdě pověšená punčocha, nacpaná lidskou močí potřísněnými vlasy, ani rozprášený pepř v místě jejího sídla. Kunám již nevadí ani pach chemikálií – petroleje či Sava. Tzv. zaručeným radám a domnělému efektu elektronických odpuzovačů a plašičů se kuna zřejmě jen usmívá – časem si na ně zvykne, případně přehryzne dráty.

O humánních způsobech vypuzení kuny, o nějž jsme usilovali, se vedou košaté diskuse. Ve dne vychází jen zřídka a není snadné ji spatřit. Z vlastní několikeré zkušenosti vím, že dokáže být /je to přece šelma/ i ke člověku agresivní a nebezpečná – v momentu překvapení, když jsem se pro ni nečekaně objevil v její blízkosti, dovedla zaútočit a postavit se proti mně. Někdy vypadá, že přece jen, bůhví pod vlivem čeho, odešla, ale dovede se vrátit.

V zimě jsem viděl ve sněhu její stopy, v létě zanechává po sobě hromádky výkalů – jakési černé oválky, často obsahující pecky. Kuna je zvířátko nejen velmi chytré, ale i velmi hravé. Ráda se popelí, dokáže zničit záhon, ráda okusuje květiny. Často si úkryt najde i pod kapotou déle zaparkovaného auta, překusuje kabely, dráty, hadičky. Na naší půdě vzal za své i naštěstí již nefunkční televizní kabel. Jsou však lidé, kteří mají kunu jako domácího mazlíčka. V bytě však chovat volně nelze – šplhá po nábytku, záclonách a krom toho výměšky z jejích žláz pronikavě páchnou – takže jedině ve voliérách. „Ochočená kuna“ však již žádnou jinou do stavení nepustí. Rovněž tak se kuna nesnese s kočkou a raději zmizí.

Z přítomnosti kmotry kuny jsme nijak nadšení nebyli ani my. Poradit si s kunou znamená poznat trochu blíže i způsob jejího života. Na naší půdě, kam se moc nechodí, byl kuní ráj a zejména v noci o sobě dávala vědět. Ve dne ji usvědčovaly po zahradním chodníku utroušené válečky trusu a občas rozbité vajíčko od bůhví kterého souseda, jež zřejmě neudržela v čumáčku.

V literatuře jsem se o kunách leccos dověděl a mnohé jsem poznal z přímého soužití s touto jiskrnou šelmičkou. Vycházeje z elementární živočišné filozofie, že malá šelma se velké šelmy bojí, jsem zatelefonoval do brněnské ZOO. Věda, že celého tygra mně zřejmě nepůjčí, chtěl jsem se spokojit aspoň s nějakým tygřím fragmentem – přesněji řečeno jeho trusem. Popovídal jsem si s ošetřovatelem sumaterských tygrů, predátorů silnějších než lvi, jak o tygrech, tak i o avizovaném a kýženém efektu tygřího lejna. Zároveň jsem byl poučen, že nejvíce v tomto ohledu zabírají sice výkaly rysa, ale že tygří trus je svou povahou výkalům rysa velmi podobný a je jaksi dostupnější. Bylo mi řečeno, že mohu dostat a dokonce zadarmo neomezené množství této „smradlavé zbraně“, která dle odborníků zabírá na 100 procent. Základem účinné substance jsou mastné kyseliny a sloučeniny síry, které se do okolí přirozeně vylučují z trusu tygrů. V Austrálii se stal tygří trus v podobě „polního repelentu“ novým prostředkem pro ochranu rostlin. Eliminuje škody na polních kulturách působené australskými kozami, divokými prasaty či klokany. U nás se stává účinným prostředkem, jímž se myslivci snaží vypudit zvěř z blízkosti silnic.

Malá perlička z našeho kraje – i zoufalí správci Lednicko-valtického areálu se pokoušeli proti bobřím nájezdům devastujícím stromy podmazávat kmeny pro změnu méně „vonícím“ trusem vlčím /vlk je přirozeným nepřítelem bobra/. Silný zápach však odrazoval nejen bobry, ale i návštěvníky parku a tak experiment šel do ztracena.

Vraťme se však k meritu věci. Zrovna nám v domácnosti došel prášek na praní, a tak jsem se jednoho rána, po předchozím zdvořilém avízu, vypravil do ZOO, nesa bílý kyblík po voňavé Lanze se zdánlivě téměř vzduchotěsným víkem, nafasovat onen zázrak. Nedoporučuji, z následně uvedeného důvodu, chodit pro tento produkt tygřího trávení s pouhou igelitkou. Nedá se říct, že by na tygří trus stály, zřejmě za stejným účelem jako já, před ZOO fronty, ale nebyl jsem tam pro tento artikl rozhodně sám. Pokorně, s vidinou prchající kuny z naší půdy, jsem odevzdal prázdný, ještě Lanzou vonící kyblík, s laskavým upozorněním druhé strany, že příští den bude naplněný kyblík na vrátnici ZOO.

U tygrů nešetřili a naplnili mně nádobu až po vrch. Poděkoval jsem a vydal jsem se na cestu do našeho brněnského bytu, pět zastávek MHD vzdáleného od ZOO. Ač byla nádoba uzavřena tak těsně, jak to nejvíce šlo, po pár metrech, netuše, že má cesta s tygřími exkrementy až do Staroviček bude tak strastiplná, jsem si nemohl nevšimnout, že se za mnou kolemjdoucí nápadně ohlížejí, někteří kroutili i hlavami nechápajíce, jak voňavá Lanza může být zdrojem tak odporně páchnoucího oblaku kolem mě. V tom okamžiku jsem si uvědomil, že to je vlastně jen začátek mé dobrodružné cesty, že v uzavřeném autobuse MHD to bude zřejmě horší, o tramvaji a následně vlaku ani nemluvě. Utěšoval jsem se, že z „konečné“ pojede autobus téměř prázdný a těch pár zastávek že přežijí i cestující. Nastoupil jsem odhodlaně zadními dveřmi, zdroj nelibé vůně ukryl pod sedadlo, otevřel jsem průvanový větrák ve stropě autobusu a jal se počítat zastávky. Všiml jsem si, že se řidič nápadně dvakrát ohlédl a cestující, v Brně zvyklí na odpudivý exteriér bezdomovců v městské hromadné dopravě obtěžující civilizovanou část pasažérů, zůstávali navenek klidní. Podařilo se. Dostal jsem se domů, ale všude jsem cítil tygra. Neobvyklý náklad jsem uložil na balkon doufaje, že anonymita sídliště zastře i zdroj případného, především pak nočního zápachu. Víc a víc mě však děsila představa dalšího ranního transportu s cílem Starovičky. Zvolil jsem první ranní vlak. Nastala opět velmi problematická cesta tentokráte již zcela zaplněným trolejbusem vezoucím lidi do práce. Někteří, zřejmě ne zcela dospalí a zvyklí dospat poslední veršík právě cestou do práce, se vyzývavě otáčeli. I toto jsem zvládl. A další martyrium – cesta „jedničkou“ k hlavnímu nádraží. Šlo sice jen o čtyři zastávky, ale cesta se mně zdála být nekonečná. I ta však proběhla bez inzultace, mnoha zkoumavých pohledů jsem však ušetřen nebyl.

V nádražní hale jsem strávil jen nezbytně nutnou dobu k zakoupení jízdenky do Zaječí. Cestu jsem strávil na záchodové chodbičce, střídavě i přímo na WC. Nastoupil jsem hned do prvního vagonu, nevím proč doufaje, že tam bude nastupovat a tudíž kolem mě procházet nejméně cestujících, ne-li žádný. Jak jsem se však mýlil! Zarytě jsem pozoroval ubíhající krajinu pod Pálavou a počítal železniční stanice. Konečně Zaječí – přečkal jsem to i sem! Výpravčí v Zaječí si mě sice podezřele prohlížel, lidé přede mnou prchali do hodonínské lokálky a já jsem majestátně prošel podchodem směr Starovičky. Stopnout jsem si nikoho netroufl, snad ani, kdyby jel žebřiňák. Až do Staroviček jsem zcela jistě za sebou nechával ostře páchnoucí čáru čerstvého tygřího trusu. Vydechl jsem si až na dvoře.

Už zbývalo jen obsah kyblíku rozporcovat a na plastových podložkách vložit na inkriminovaná místa. Málem přiotrávený jsem se vypotácel z půdy, mnuv si ruce, jak kunu vypudím. Byl jsem štědrý a přející a obdaroval jsem preventivně „výslužkou z tygra“ i sousedy, nezapomněl jsem ani na manželčina bratrance Oldřicha Práta u parku. Tygrem byla v tu chvíli cítit velká část Staroviček. Podařilo se – kuna odešla. Zcela jistě z ulice Lužánky a z okolí parku. Dnes jsou na půdě zaschlé, neidentifikovatelné hromádky čehosi, co byl loni „tygr sumaterský“.

Sto procentní efekt působení tygřího trusu není samozřejmě exaktně prokázán, je to pouhá empirie – nám však posloužila.

Napadá mně na závěr historka, kdy na konci 19. st. se přední čeští básníci přeli, kdo napíše nejkratší báseň. Nikdo z nich nedoufal, že to dokáže jedna z největších osobností naší poezie, představitel lumírovců a autor rozsáhlého básnického díla a rozevlátých veršů Jaroslav Vrchlický. A on to přece jen dokázal – cituji: “Hovno smrdí vždycky, Jaroslav Vrchlický“. Já ještě dodávám: „A to tygří tuplem“. PhDr. L.Valihrach

Zájezd do pivovaru Černá Hora

V sobotu 26.3.2011 jsme se vydali na další zájezd, který pořádala kulturní komise. Tentokrát byl hlavním cílem naší cesty pivovar Černá Hora. Abychom program něčím obohatili, zajistili jsme také dopolední zastávku v Jarošově mlýně. Poté následoval, již v pivovarské restauraci oběd spojený s ochutnávkou pivních vzorků a po výborném obědě jsme se vydali na exkurzi pivovaru, po které následovala volná zábava a tak jsme se všichni společně vrátili do restaurace a pokračovali v degustaci.

Sraz všech 24 účastníků byl v 8:45 hod. u kulturního domu, předpokládaný odjezd pak v 9:00 hod., a jelikož nikdo z přihlášených nezaspal, tak jsme i v 9:00 hod. odjížděli. První zastávka byla na adrese Na Bílém potoce 89 ve Veverské Bítýšce, kde jsme měli možnost prohlédnout si celou budovu vodního mlýna. Ministerstvo kultury ČR v roce 2002 prohlásilo Jarošův mlýn se strojním a unikátním dřevěným technologickým vybavením za kulturní památku. Pantáta nás provedl celým mlýnem, přičemž nám podal vyčerpávající výklad o všem možném, co s mlýnem souvisí, a my pochopili, jak bylo v minulosti mlynářské řemeslo obtížné. Také jsme se dověděli nemálo informací o tom, jak se z obilného zrna vyrobí mouka hladká, polohrubá, hrubá, krupička, krupice, jak se oddělí otruby a klíčky, nežádoucí příměsi a plevel. A na vlastní oči jsme si prohlédli všechny stroje, které jsou k tomuto složitému procesu potřebné. Dověděli jsme se i historická fakta o mlýně. Na místě, kde nyní stojí Jarošův mlýn, stával již v roce 1635 tzv. mlýnek a dnešní podobu dostal mlýn v roce 1938, ale ještě předtím, v roce 1937, proběhla demolice stávajícího objektu. Po hodinové prohlídce nám paní mlynářka nabídla malé občerstvení, které nám napekla, zatímco my jsme vstřebávali nové informace. Na závěr naší návštěvy jsme si nakoupili suvenýry a poté se vydali již do naší cílové stanice, do Černé Hory, kde nás čekal oběd.

Dalo by se říct, že nám to vyšlo přesně a tak jsme v pravé poledne poobědvali v restauraci, která patřila přímo k areálu pivovaru. Ve stylové restauraci nám naservírovali specialitu v podobě pivovarského guláše s domácím knedlíkem, který předčil, jak vzhledově tak i chuťově naši představu. No, prostě a jednoduše, všichni jsme si pochutnali. A abychom nebyli žízniví, tak nám číšník začal postupně nosit naši objednanou ochutnávku, která obsahovala osm následujících pivních vzorků: Tas, Moravské Sklepní, Kern, Páter, Kamelot, Granát, Velen, Kvasar. Po výborném obědě a osvěžující ochutnávce jsme se přesunuli k bráně pivovaru Černá Hora. Zde nás čekala opět poučná exkurze, ve které jsme se dověděli spoustu informací a možná i pochopili ten složitý proces, kterým musí pivo projít, než se k nám dostane. Celý tento proces jsme si také na vlastní oči prohlédli. Pan průvodce nás seznámil také s historií pivovaru, ze které jsme si pomocí dvou chytáků zapamatovali vznik pivovaru a jeho první vlastníky. První písemná zmínka o pivovaru Černá Hora pochází z roku 1530 – pivovar vaří speciální světlé pivo s názvem 1530. A v roce 1530 vlastnili panství Černou Horu bratři Tas a Jaroslav Černohorští z Boskovic. Pivovar vyrábí výčepní pivo Tas. Během několikasetleté historie pivovar dvakrát vyhořel, měl spoustu různých vlastníků a pronajímatelů a také spoustu různých názvů (např. Pivovar Brno, Jihomoravské pivovary), ale od 11. září 1996 se stal pivovar akciovou společností s názvem PIVOVAR ČERNÁ HORA a.s. a od 1. dubna 2010 se stal součástí skupiny K Brewery. Pivovar vaří své pivo jen pomocí tradičních postupů. Urychlovací zařízení, které používají tzv. „velké pivovary“ pivovar Černá Hora nepoužívá a pyšní se tak svou klasickou technologií výroby pravého českého piva. V současnosti dodává pivovar na trh 13 druhů piv: 3 výčepní – Tas, Moravské Sklepní, Kern, 5 ležáků – Páter, Modrá luna, Kamelot, Granát, Velen, 3 speciály – Black Hill, Kvasar, 1530 a 2 nealkoholická – Forman a Forman polotmavý. Dále jsme se dověděli, že se pivovar zabývá kromě piva i výrobou nealkoholických a alkoholických nápojů. Co se týče vlastní výroby nealkoholických nápojů, vyrábí pivovar 6 druhů limonád a 2 stolní vody. Pivovar Černá Hora vlastní světový patent na výrobu limonád s chmelem. Po pivu a limonádách začal pivovar vyrábět alkoholické nápoje na bázi piva. V současné nabídce je 6 alkoholických nápojů, z toho 5 je vyráběno světově unikátní technologií vakuové destilace kvalitního černohorského piva.

Pan průvodce nás také zasvětil do exportu piva a tak jsme se dověděli, že pivovar vyváží pivo i do takových dalekých zemí jako je Čína, Vietnam nebo třeba Rusko. A mezi země, kam se černohorského piva vyveze nejvíce, patří Slovensko, Černá Hora, Chorvatsko, Itálie, Gruzie, Německo, Lotyšsko nebo Estonsko. Na závěr nám byla položena otázka: „Proč pijeme pivo?“ No přece, abychom dostali chuť na další. Nám stačila hodina vyprávění a už jsme se na to další opravdu těšili. Po exkurzi jsme se vrátili do restaurace a naše volná zábava probíhala pouze zde. U výborného piva jsme poseděli do 18:00 hodin. Potom jsme ještě stihli nakoupit v tamní pivovarské nonstop prodejně „pivní“ suvenýry a už nás čekala jen zpáteční cesta. Samozřejmě jsme nemohli po návratu vynechat návštěvu místního hostince, kde jsme s nadšením povyprávěli našim štamgastům, o co všechno přišli, protože ani jeden z nich se zájezdu nezúčastnil. Milovníci piva přišli opravdu o hodně, protože čerstvé pivo přímo z pivovaru je opravdu lahoda! (foto ze zájezdu: viz Fotogalerie) Tomáš Dolák

Zemřel Ivan Stěpanovič Mirenkov

„Dne 28. září 2010 zemřel Hrdina Sovětského svazu Ivan Stěpanovič Mirenkov“. Tato krátká zpráva psaná azbukou se nedávno objevila v mojí mailové poště. Smutné sdělení, na které člověk není nikdy dostatečně připraven a které každého vždy zaskočí.

Zpráva překvapila i mě, ostatně jako všechny, kteří pana Mirenkova znali. Odešel hrdina a přitom velice skromný člověk, s velice přátelským vztahem k naší obci a obyvatelům.

A jak to přátelství začalo?

Poprvé se Ivan Stěpanovič Mirenkov dostal do Staroviček na sklonku druhé světové války, při osvobozování obce. Osádka jeho tanku jako první vstoupila na území obce a podílela se významně na osvobození Staroviček. Především zásluhou pana učitele Krejčího, jsme se my starovičtí dozvěděli, že existuje nějaký Mirenkov. V roce 1960 přinesl tehdejší ředitel místní školy Oldřich Krejčí do školy frontové noviny Suvorovskij natisk, které dostal v roce 1945 od rudoarmějce na brněnském nádraží. V novinách byl článek nazvaný Jeden proti čtyřem, ve kterém byla popsána tanková bitva u Staroviček. Na počátku let sedmdesátých se o válečné události u Staroviček začali zajímat vojáci z vojenského útvaru ve Vyškově, kteří pátrali po stopách tehdejších bojů. Společně se školními dětmi ze Staroviček začali pátrat po I.S. Mirenkovovi. Akce se zdařila a tak v roce 1973 putoval první český dopis do Minsku a s ním i pozvání k návštěvě. Pan Mirenkov odpověděl, že by se na místa bojů rád znovu podíval. A v roce 1975 přijel poprvé i se svou ženou Innou Georgievnou.

V té době již bylo rozhodnuto o vybudování Památníku tankové bitvy. Následné slavnostní odhalení za přítomnosti pana Mirenkova bylo velkou událostí nejen pro obyvatele Staroviček, ale celého břeclavského okresu. Od roku 1975, kdy byl Mirenkov ve Starovičkách poprvé od konce války, se k nám vždy rád vracel. Obdržel titul Čestný občan obce Starovičky, stal se i čestným členem místního JZD. Málokdo ví, že i díky němu se podařilo vybudovat místní kulturní dům.

Pan Mirenkov byl často zván do domácností, navštívil nejeden sklípek místních vinařů, stal se kmotříčkem několika starovičských dětí – byl zde vždy vítaným hostem. A také on byl velice rád, když mohl doma v Minsku přivítat přátele z Československa. Např. paní Škrobáková ráda vzpomíná na návštěvu v rodině pana Mirenkova. *„Přijali nás jako dobré přátele a po celé tři dny se nám všichni věnovali. Provedli nás městem, navštívili jsme pamětihodnosti města, byli jsme na výstavě umění, …."*

V roce 2004 nás pan Mirenkov navštívil naposled. Přestože to byla návštěva nečekaná a překvapivá, bylo to nakonec velice milé a srdečné setkání. Stalo se to zrovna v týdnu, kdy se obyvatelé Staroviček připravovali na oslavy 765. výročí od první písemné zmínky o obci. Ve čtvrtek zavolal kdosi z běloruského konzulátu starostovi s dotazem, zda by se mohli přijet podívat na památník. No a v pátek stál ve dveřích obecního úřadu pan Mirenkov. Reakce byla rychlá. Starosta obvolal několik dlouholetých přátel pana Mirenkova a za chvíli bylo na obecním úřadě plno. Přišli Sadílkovi, Bohumil Tomek, Matěj Kostrhoun, také místostarosta Novák a další. Koláče na obecní oslavy byly zrovna čerstvě napečené, pohárek vína také nebyl problém a tak setkání plynulo v příjemné atmosféře. Hosté navštívili památník v parku, prohlédli si obec a poslední zastavení bylo u Památníku tankové bitvy. Při této příležitosti napsal Ivan Stěpanovič Mirenkov pozdrav všem obyvatelům Staroviček, se závěrečným přáním: *„Přeji Vám, drazí obyvatelé Staroviček, zdraví a blahobyt."*

Přestože nás I. S. Mirenkov ve Starovičkách již nenavštíví, ve vzpomínkách jistě zůstane i nadále. Vzpomínky na skromného, přátelského člověka se v mnoha rodinách předávají a do budoucna jej bude připomínat i Památník. *Zdeněk Trněný*

Ivan Stěpanovič Mirenkov- životopis

Narodil se 5. června 1924 v rodině ruského rolníka v obci Nikolajevka – dnes Krasněnský, ve smolenské oblasti. Ve svých 16-ti letech nastoupil do zaměstnání, dne 24. března 1942 byl povolán do řad Rudé armády. *„Nejprve jsem sloužil jako rozvědčík, poddůstojník. Událost, která zanechala v mém životě největší dojem, byl první boj, který jsem svedl v červnu roku 1942. Od října roku 1942 do 24. března 1943 jsem byl zařazen v sestavě průzkumného pluku, kde jsme provedli tři úspěšné strategické průzkumy, za které jsem byl vyznamenán třemi vládními vyznamenáními. Během těchto bojů jsem byl zraněn, což si vyžádalo i pobyt v nemocnici".*

Následovala služba v divizní rozvědce, průzkum na řece Dněpru a nakonec tankové vojsko. Po absolvování tankového učiliště byl Mirenkov odvelen na frontu, kde bojoval na sovětských tancích T-34.

Dne 16. dubna 1945, den po osvobození Staroviček, se I. S. Mirenkov se svou posádkou střetl s několikanásobnou přesilou německých tanků v boji o kótu č. 237. V nelítostném boji byl Mirenkovův tank opakovaně zasažen a jeho osádka těžce zraněna. Přesto Mirenkov postupně vyřadil čtyři německé Panthery. Během boje se k místu střetu z obou stran blížily posily. Další německé tanky se přesouvaly od Hustopečí, z protější strany od Staroviček vyrazila na pomoc hrdinně bojující osádce posila sovětských tankoborníků. Jednotky 6. orelské střelecké divize zaútočily na kótu č. 237 obchvatem od železniční tratě Hustopeče - Šakvice. Po třicetiminutovém boji němečtí obránci svá postavení vyklidili a ustoupili k Hustopečím. Cesta k Hustopečím byla volná. Němci na bojišti zanechali pět zničených tanků a jedno útočné dělo.

Těžce zraněné osádce sovětského tanku se podařilo opustit zasažený, zničený tank. S vypětím všech sil se v bojové vřavě i s mrtvým řidičem v náručí dostali ke svým útočícím jednotkám. Těžkým zraněním však podlehli tři z nich. Řidič Vasilij Kudrjašov, radista Alexej Levin a střelec Sláva Babuškin jsou pochováni na hřbitově Rudé armády v Hustopečích. Těžce zraněný velitel tanku podporučík Ivan Stěpanovič Mirenkov byl hospitalizován v nemocnici a teprve po vyléčení zranění se vrátil ke své jednotce.

Po ukončení bojů na západě (zn. v Evropě), byl I. S. Mirenkov odvelen na dálný východ, kde se účastnil bojů v rusko-japonské válce. No a potom následovala mírová služba.

Celý profesní život I. S. Mirenkova byl svázán s armádou, ve které strávil téměř 33 let. Prošel řadou velitelských a štábních funkcí, dosáhl hodnosti plukovníka. Ve válce byl třikrát zraněn, jeho bojová činnost byla oceněna vládou SSSR celkem 17 vyznamenáními. Za osvobození Československa obdržel nejvyšší vyznamenání Hrdiny Sovětského svazu. V roce 1975 byl jmenován Čestným občanem obce Starovičky, stal se i Čestným členem JZD ČSSP se sídlem v Šakvicích. *Zdeněk Trněný*

P.S.MIRENKOV:

Možná se někdo pozastaví nad skutečností, že I.S. Mirenkov zemřel již v září 2010 a informace je zde teprve v dubnu 2011. Vysvětlení je prosté. Nevěděli jsme to. Teprve nedávno nám do Staroviček zaslal zprávu o úmrtí svého otce pan Oleg Ivanovič Mirenkov, syn Ivana Stěpanoviče Mirenkova. Pravděpodobně šlo o reakci na informaci o našem zájmu navštívit pana Mirenkova v Minsku. Členové klubu vojenské historie začali na počátku letošního roku připravovat expedici na místa tankových bitev druhé světové války na území bývalého Sovětského svazu. Jednou ze zastávek měla být i návštěva u pana Mirenkova, která byla připravována ve spolupráci se starostou obce V. Drbolou. Chtěli jsme jenom krátce navštívit pana Mirenkova, pozdravit jej, předat pozdrav ze Staroviček. Běloruským konzulátem již byla přislíbena víza i předběžný termín (duben – květen). Zbývalo jen dohodnout vše potřebné s panem Mirenkovem. No a teprve v okamžiku, kdy se zástupci konzulátu snažili kontaktovat pana Mirenkova, jsme zjistili skutečnost. Naše plány se zhroutily. Pozitivní však je, že zástupci obce jsou i nadále v kontaktu s rodinou I. S. Mirenkova.

Zdeněk Trněný

Vzpomínky na osvobození Staroviček

Na počátku roku 1945 jsme byli z Baťovy školy práce posláni ze Zlína domů s tím, že po nejbližší vhodné situaci nás povolají zpět. Tak jsem osvobozování prožil ve Starovičkách. V rámci bratislavsko-brněnské operace bylo již počátkem dubna 1945 osvobozena Bratislava a začala druhá fáze operace vedená 2. ukrajinským frontem pod vedením maršála R. J. Malinovského. Její vojska pokračovala po velké šířce na západ. Boje o překročení řeky Moravy zahájila již v noci z 6. na 7. dubna 1945 u Lanžhota vojska 1. gardové jezdecko-mechanizované skupiny generálporučíka I. A. Plijeva. Součástí této skupiny byl i 7. mechanizovaný sbor. Tyto jednotky si postupně vytvářely předmostí a dne 11. dubna osvobodily Lanžhot. Sovětským vojskům se podařilo překročit řeku Moravu i v dalších dnech a bylo vytvořeno dosti široké předmostí, což umožňovalo další úspěšný postup vojsk směrem na Brno. Dne 15. dubna zahájily hlavní síly 2. ukrajinského frontu z předmostí na řece Moravě přímý útok na Brno. Hlavní tíži útoku nesla 1. gardová jezdecko-mechanizovaná skupina. Po překonání řeky Moravy bylo i ve Starovičkách dobře slyšet hluk probíhajících bojů. Jako zvědaví kluci jsme se snažili vyjít na mírné vyvýšeniny u obce a očekávat, že snad uvidíme i pohyb vojsk, ale marně. Na konci vesnice směrem na Břeclav bylo umístěno dělo, které mělo zadržovat nebo znemožnit postup Rudé armády. Kolem pátečního poledne jsme se s kamarádem pohybovali na konci vesnice a najednou

jsme uviděli tři německé vojáky, jak s puškami a kulometem na rameni odchází dozadu za zahrádky. Nejprve jsme dostali strach, ale vojáci se chovali slušně a dokonce nás oslovili. Zejména nás překvapilo to, že nám nabízeli i cigarety. Začali mluvit, že už té války mají dost, nemají už zájem bojovat a raději potichu odchází. Mám dojem, že to dělo na konci vesnice, které měli obsluhovat, asi vůbec na blížící se vojska Rudé armády nevystřelilo. Patrně tam už vůbec nikdo nebyl. Příchod vojsk jsme původně chtěli prožít doma. Protože tam ale nebyl žádný úkryt, schovali jsme nakonec některé věci a šatstvo a rozhodli se schovat před příchodem vojsk ve sklepě pana Najmana (dnes pana Tomka). Bylo nás tam více, kteří zde chtěli čekat na osvobození. Ještě večer, když bylo dosti tma, jsem vykoukl ven na ulici a viděl jsem německé vojáky, jak se vůbec nepřipravovali na boj, ale na autech prchali směrem na Hustopeče. Pak jsme ve sklepě už jen čekali na příchod ruských vojsk. Ofenziva Rudé armády měla velký úspěch. Dne 15. dubna byla osvobozena Břeclav a německá vojska byla přinucena na rychlý ústup. Rudá armáda se snažila postoupit během dne co nejdále. Tak byly večer osvobozeny i Starovičky. Nejprve se ve sklepě objevili dva ruští důstojníci, chovali se klidně a my jsme je s radostí vítali. Předně měli zájem si ujasnit, kde se konkrétně nachází a to jsme se snažili jim vysvětlit. Námi byli s radostí vítáni jako osvoboditelé a nabízeli jsme jim přípitek vínem. Překvapilo mne, že přijali jen koštovku vína, přiťukli si s námi a další nabídky vína odmítli. Zřejmě jako důstojící si byli vědomi svých dalších úkolů a povinností. Vzhledem k nastalé noci bylo další pokračování útoku Rudé armády zastaveno a pokračování ofenzivy určeno až na následující den. S přibývajícím příchodem ruských vojsk se pro nás ve sklepě situace zajímavě měnila. Vojáci přicházeli kontrolovat, zda tam nejsou Němci a s radostí přijímali přípitky. Přístup vojáků se pomalu měnil.

Pro víno si přicházeli s ešusy, nakonec víno vyžadovali (komandír prikazal) a i přátelský dojem se měnil s přibývajícím časem. Nakonec oklepávali sudy s vínem a požadovali nalít i do kanystrů od benzinu. Přátelský hovor se již téměř nevedl. Ráno jsme se vrátili domů a prohlíželi, co se změnilo a co nám chybí. Od sousedů jsem se dozvěděl, že vojáci se po mně velmi shánělí, protože jsem byl asi diverzant. Měl jsem totiž doma „rádio“, obyčejnou malou krystalku, představující malý krystal s reostatem a sluchátky – pohybem drátku po krystalu se dala chytit Vídeň. Než jsem se já objevil, našel se naštěstí rozumný důstojník, který hledání diverzanta zrušil.

Rychlý postup Rudé armády od Břeclavi, znemožnil německým vojskům zastavit dne 15. dubna její postup a upevňovat svoje postavení před Starovičkami. Právě od 16. dubna 1945 byl připraven plán dalšího postupu 2. ukrajinského frontu pro brněnské operace. Postup útočících jednotek na tomto hlavním směru se opět setkal s prudkým odporem nepřítele a probíhaly velmi úporné boje. Ve dnech 20. - 22. dubna dokončilo velení frontu poslední přípravy na pokračování útoku na Brno. Dne 23. dubna 1945 v 9.30 hodin byl za přítomnosti maršála SSSR M. J. Malinovského na pozorovatelně u Křepic zahájen dvoustranný obchvat spojený s čelním úderem na Brno. To bylo osvobozeno dne 26. dubna 1945. Zpracování plánů vojenských operací pro skupinu armád není jednoduchá záležitost. Jako příklad ukazuje **přiložený plán ofenzivy sovětských vojsk v pražské operaci od 6. do 11. 5. 1945** (viz Fotogalerie). Tento plán ukazuje celkový přehled. Pochopitelně plány pro kratší operace jsou jednodušší, ale vychází z cílů, které mají vojska plnit. Další osvobozování probíhá z nám blízkého okolí. Sovětská vojska jsou označena červeně, německá modře. Když se bojová činnost přesunula dále k Brnu, chodili jsme se s kamarádem dívat na německé tanky, které na polích zůstaly po bojích z 16. dubna. Několikrát jsme např. prohlíželi dva tanky dole v Zacích. Když jsme je prolézali, viděli jsme v tancích také části zhořelých těl. Později byly tyto tanky odtaženy kousek dále směrem k silnici. Několik dnů jsem také pomáhal budovat polní letiště u Šakvic. Také jsme s kamarádem navštívili na polích směrem k nádraží Zaječí lehký poštovní letoun, tzv. Kukuruzník. Říkalo se mu tak asi proto, že mohl klidně přistát i v kukuřičném poli. Byl to asi poštovní letoun. Obsluha se s námi klidně bavila a strážce letounu tvrdil, že doposud ve válce na nikoho ještě nestřílel. Také se nám stalo, že určeným asi šesti klukům bylo uloženo pomáhat ruským vojákům hnát stádo krav směrem na Břeclav. Ruským vojákům šlo hlavně o to, abychom stádo krav poháněli po polích a zabraňovali jejich útěku. Jinak se o nás příliš nestarali, dbali však, abychom neutekli. Stádo jsme hnali po polích kolem silnice. Navečer jsme ho dohnali do Lanštorfa, dnešní Ladné. Krávy se zde soustředily na určeném místě, nás „honce“ vojáci propustili, a dále se o nás nestarali. Místní obyvatelé byli velmi vstřícní, dali nám i něco najíst, a protože byl již večer, nechali nás alespoň ve skromných podmínkách přespat. Dnes si již ani pořádně nevzpomínám, jak jsme se dostali zpět do Staroviček. V dubnu 1975 proběhly ve Starovičkách tradiční oslavy osvobození obce sovětskou armádou. Na oslavy byl pozván plk. Mirenkov spolu s manželkou. Jejich návštěva měla i doprovodný program. Při této příležitosti **paní Marie Škrobáková** pozvala oba manžele k návštěvě. Zúčastnil jsem se jí také společně i s **Jožkou Sadílkem**. Příjemná česko-ruská konverzace probíhala v neoficiálním, přátelském, částečně i volnějším duchu. Manželé Mirenkovi byli velmi spokojení a srdečně paní Škrobákové poděkovali. Paní Mirenková se projevila jako velmi příjemná a sympatická žena.

Ing. František Dostoupil

Postřehy odjinud

Kdyby jste se pokusili propíchnout globus dlouhým špendlíkem, pravděpodobně by se špička objevila někde na Novém Zélandu. Standardní cesta – tedy kolem povrchu zemského je ještě o něco delší. Přesněji něco kolem 19 500km. (Pro představu asi 100x vzdálenost Brno – Praha). Bylo září roku 2003, když jsme se rozhodli tuto dalekou cestu absolvovat. Můj první let v životě a zrovna jeden z nejdelších možných. Prvním úkolem výpravy tedy bylo přežít let.

Letěli jsme z Vídně, čistá doba letu byla 26 hodin, v ceně letenky jsme měli i hotel na letišti v Tai-pei (Taiwan), kde jsme měli 6 hodin čas při mezipřistání. Optimisticky naladěni, jsme si plánovali toto převeliké letiště projít. Přece na takové cestě nezaspíme první zastávku!

Osud a únava tomu chtěly jinak a po teplé vaně nebylo možné posteli odolat. Nakonec jsme byli vděčni za dokonalou organizaci na letišti, když nás probudil hotelový telefon a paní recepční nám oznámila, že naše letadlo je téměř připraveno k odletu.

Zřejmě vás to překvapí, ale druhá polovina letu se nijak nelišila od pobytu v hotelovém pokoji – žádný adrenalin, žádné nadšení, jen čistá únava. Přelet nad Filipínami, Novou Guineou i nad ostrovy Korálového moře byl zcela mimo moje vnímání. Daň únavě. Vydobyté místo u okénka bylo promarněno. Bylo pár světlých okamžiků, kdy se mi podařilo víčka od sebe odlepit. Jediné, co se mi však podařilo zahlédnout, bylo křídlo našeho letadla, které se vesele třepotalo a zdálo se, že by se velmi rádo odchýlilo od letového plánu celého letadla. Věřte – nevěřte, při mém prvním letu v životě i mé malé lidské strašpytlí povaze – mi to bylo naprosto jedno. Byla jsem tak unavená, že bych nebyla schopna se bát, ani kdybychom padali přímo k zemi.

Takže jsme se – pro mne záhadným způsobem - ocitli na půdě Nového Zélandu. Ale pozor, není to jen tak!! Kontrola zavazadel, spacáků, stanů,

dokonalé očištění obuvi a vyhození všech přivezených potravin (i Bebe sušenky se zdály býti podezřelé). Toto opatření není tak úplně zbytečné. Má chránit zélandskou přírodu. Zéland je souostroví - spousta rostlin i živočichů se tam tedy vyvíjela tak nějak po svém. Je tam prý až na 2000 druhů rostlin, které nenajdete nikde jinde na světě. Ze zástupců fauny rozhodně nesmíme opomenout kivi – nelétavé ptáky, kteří žijí jen na Zélandu a jsou chráněným živočišným druhem (resp. druhy). Kivi je národním symbolem Zélandu, dokonce i Zélanďané se hrdě nazývají „kivíky“. U silnic čas od času potkáte značku „pozor kivi“. Jsou prostě nedotknutelní a jsou symbolem národní hrdosti. Některé „potvůrky“ na to hřeší. Vůbec se nebojí, přijít si kousnout z vaší svačiny – jako by věděli, že si k nim nikdo nic nedovolí. Ovšem i uklovnutí ze svačiny je považováno za čest, některým turistům se poštěstí kiviho vidět jen v zajetí, nikoli ve volné přírodě.

Další výrazné zvířátko je opossum – vypadá asi jako malá lasička a je to takový malý zvířecí „kolonizátor“. Pokud Zéland v říši lidí byl kolonií Britského království, potom v říši zvířat má snahu převzít nadvládu právě opossum. Zřejmě je také jedním z důvodu oněch kontrol na letišti. Prý opossumy přivezl někdo ze sousední Austrálie. Medvídek, který v zélandské krajině nemá přirozené nepřátele (na Zélandu jsou jen ptáci, hmyz, několik druhů plazů – ne však hadi) se tu trošku přemnožil. Takže vedle značek „pozor kivi“ jsou i značky, které se s trochou nadsázky dají přečíst jako „pozor, přejetí opossumové, přidejte“.

Vraťme se ale k našemu cestování. Po oněch únavných 32 hodinách a neméně vysilující osobní prohlídce zavazadel na letišti v Aucklandu, jsme se objevili před letištní halou. V cizím městě, v cizí zemi na naprosto opačném konci světa, téměř nejdál od domova, jak to jen jde. Co dál? Jelikož se nám chtělo spát a ráno je moudřejší večera – kufry, bloudění, ubytování, nocleh.

Ráno už jsme byli plni elánu a optimismu - sehnat lístky na autobus a hurá na to!

Naše příští destinace Napier. Cesta ovšem trvá několik hodin, přesto byla vcelku příjemnou příležitostí jak se – alespoň povrchně – seznámit s novozélandskou krajinou.

Na nás středoevropany působí Zéland tak trochu jako pohádková země a řekla bych, že na tu dálku máme set-sakra dobrý odhad!!! Skutečně - je to pohádková země! Kam až vaše oko dohlédne, vidíte krásné zelené stráně, nepravidelné a rozmanité kopečky a kopce. Na těch vyšších se tu a tam líně povaluje nějaký ten bílý mrak. Ne nadarmo je totiž jeden z původních názvů Zélandu (mimochodem používaný dodnes i v běžné angličtině) „Aotearoa“, což v maorštině znamená „Země dlouhého bílého oblaku“. I když je ale nebe blankytně modré, máte pocit, jakoby se na zelených stráních alespoň malé obláčky povalovaly… Nenechte se mýlit – jsou to všudypřítomná stáda ovcí. Ovšem ani se nepokoušejte je spočítat – uspalo by nás to všechny! Podle některých odhadů (zřejmě to opravdu nikdo nespočítal) je na tu na jednoho obyvatele 20ks hospodářských zvířat (vedle ovcí jsou tu ještě velká stáda skotu). Převedeno do reálných čísel je to asi takto: Zéland má kolem 4,3mil. obyvatel tzn. cca 86mil. ovcí a krav. Přesto, když je vidíte, je jasné, že všichni mají naprostý dostatek životního prostoru i zelené trávy.

Mimo ovcí, kopečků a mraků jsme míjeli vodopády, hory, horké prameny, lesy… cokoli, co v přírodě hledáte, o to na Zélandu téměř „zakopáváte“… O tom se ale trochu rozepíši až v příštím čísle.

Naší destinací je teď totiž Napier – město, kde jsem asi 5 měsíců žila. Je to město ležící na východním pobřeží Severního ostrova. Byli jsme tedy poctěni a každé ráno jsme byli mezi prvními obyvateli naší modré planety, kteří spatřili slunce. Na Zélandu je totiž časový rozdíl oproti Čechám - 12hodin. V praxi to znamená, že když jsme slavili Silvestra 2003/4 (v letním oděvu, na pláži u ohně, zpíváním české hymny za doprovodu kytary), vy jste teprve skládali šunku na chlebíčky a chystali se na večerní veselí. Když potom v Čechách propukly největší ohňostroje a oslavy nového roku, my jsme se (už v poledne 1.1.2004) koupali na jedné z mnoha pláží s nafukovacím vánočním stromečkem…

Mimo krásných východů slunce má Napier ještě jednu zajímavost – je to město, které bylo v únoru roku 1931 postiženo velkým zemětřesením. Většina domů ve městě tedy byla znovu postavena ve 30. letech 20. století, tedy v „Art deco“ stylu. Dá se říci, že celé město je na tuto realitu a své „znovuzrození“ velmi hrdé. Jsou tu obchody s dobovými oděvy, pořádají se oslavy. Jednou z nejvýraznějších oslav je Art deco víkend (vždy třetí víkend v únoru), kdy máte pocit, že jste se vrátili v čase. Po silnici jezdí auta z 30. let, na obloukové promenádě defilují dobově oblečení lidé, děti mají hračky - snad z muzea – dokonce jsem viděla klučinu honícího obruč, miminka se vozí v kočárcích, které u nás doba dávno vzala, dámy nosí paraplíčka, muži smekají kloboučky a jsou galantní. Procházíte se mezi nimi a máte pocit, jako byste opravdu cestovali v čase. Je to naprosto ojedinělý zážitek. Tak jako celková atmosféra přístavního města.

Zéland je krásná a zajímavá země, země Pána prstenů, země splněných snů a otevřených možností. Povídání o ní se nedá „smrsknout“ do jedné stránky, proto pokud vás více zajímají přírodní krásy tohoto pohádkového kouta světa, nezbude vám, než se těšit na pokračování v dalším čísle!

Miroslava Tomková

Historie starovičského fotbalu

Vážení občané

nevím, zda to bylo nějaké vnuknutí, či intuice, ale koncem minulého roku jsem si přivezl do nedalekých Hustopečí všechny Starovičské zpravodaje za rok 2010. Před tím jsem je rovněž četl pravidelně-nepravidelně. Byl jsem asi ovlivněn tím, že bydlím nedaleko a tak mám dostatečný přehled o veškerém dění v mé rodné obci. Zpravodaje jsem pročítal způsobem, jak čtu běžné noviny, od A až po Z. Byl jsem však překvapen, kolik je pod jednotlivými články nových jmen pro Starovičky netypických. Mohl bych říci, že má obec roste nejen do počtu osob, nových domů (u synovce jsem si všiml č.p. 304), ale i do kvality životního prostředí. Bohužel, výjimkou je neúměrný provoz na hlavní komunikaci. Mám řadu přátel, kteří se podílí na vzniku podobných zpravodajů, i když mnohdy pod jiným názvem. Mají potíž rozšířit počet těch, kteří by dokázali pravidelně přispívat do těchto periodik svými příspěvky. Hustopeče vydávající každý měsíc Hustopečské listy, měly po jistou dobu stejný problém.

Nemám právo hodnotit obsahové zaměření Starovičského zpravodaje a vůbec ne úroveň jednotlivých článků. Věřím, že každý pisatel do nich vkládá to nejlepší, co v sobě má. Z tohoto pohledu řadím Starovičský zpravodaj, vydávaný v obcích přibližně stejné velikosti, jak po stránce estetické, tak i obsahové, mezi nejlepší. Ale všichni dobře víme, že i to vynikající může být ještě lepší. Vždy jsem razil zásadu, a to ještě v dobách, kdy jsem dost často přispíval do různých periodik, že okresní tisk musí byt zaměřen na dění v okrese a zrovna tak obecní zpravodaj na dění a problémy své obce a tím i občany. Každý článek by měl být spojen pomyslnou pupeční šňůrou s konkrétním místem. Pro články obecného charakteru máme celostátní tisk a v současné době všemocný INTERNET.

V posledním prosincovém zpravodaji jsem byl vyzván Bohumilem Šmerdou a také některými dalšími, abych přispěl svými vzpomínkami k historii starovičského fotbalu. Požadavek, abych něco napsal, jsem slyšel již dříve od několika osob, kteří měli co činit s místním fotbalem. **Nikdy jsem neřekl NE**. **Musel jsem se ale k tomuto tématu postupně „prokousat“. Měl jsem jiné priority, které nebylo možné odkládat.**

V roce 1959 až 1961 jsem absolvoval krutou základní vojenskou službu plnou ponížení, urážek, nesmyslných rozkazů. Byl to typický prušácký dril, pro který se vžil název „buzerace“. Nejhorší byly první dva měsíce, i když později v poddůstojnické škole /PDŠ/, to nebylo o mnoho jednodušší. Nedivili jsme se tomu, že někteří kluci šli předčasně do civilu a někteří si dokonce chtěli vzít život. První setkání nás absolventů PDŠ se uskutečnilo dva roky po vojně v Brně. To jsme netušili, že bude i poslední. Bylo rozhodnuto, že o vojně je potřeba napsat svědectví, všechno, co jsme prožili převést do písemné podoby. Tímto úkolem byli pověřeni tři kluci. Brzy jsem pochopil, že zadání těmto osobám je nesmyslné. Mohlo nás již při setkání napadnout, že vzdálenost našich bydlišť byla nepřekonatelnou překážkou. Občas jsem náhodně potkal někoho z vojáků z Jihomoravského kraje a vždy padla otázka. Tak co, už jste něco napsali? Ne? Tak se do toho pusť sám.

Po odchodu do důchodu jsem si první rok užíval v relativní pohodě. Nazval bych jej odpočinkovým. Druhý rok jsem začal naplňovat slib daný před 40-ti léty. Nechtěl jsem psát pouze nějaké vzpomínky. Ty svádí k tomu, že realita po mnoha letech se vidí moc růžově a nostalgie také něco z objektivity ukrojí. Měl jsem k dispozici dost různých poznámek, materiálů, přesto jsem dvakrát navštívil palpost /palebné postavení/ naší protiletadlové baterie bohužel již neexistující a jeho okolí mezi Brandýsem nad Labem a Kostelcem nad Labem. Z otevřeného okna auta jsem shlédnul fotbalové hřiště, které jediné zůstalo na svém místě. Dokonce jsem vypátral svého velitele a dnes je mezi námi občasná korespondence. Práce, která je dost zaměřena i faktograficky, mi trvala přibližně dva roky a má něco kolem sta stran. Musím ale říci, že u počítače nesedím každý den, nejsem žádný píšící profesionál. Když mám čas a především náladu, tak si za něj sedám.

Čtenářům předkládám docela krutý výňatek z díla, které jsem dlouze nadepsal:

Vojna není kojná, padám, padám, padám…….
aneb běhá se, aby se čekalo, čeká se, aby se běhalo.

……. tam nám předali pušky a seřadili do nepravidelného dvouřadu. Dostalo se nám poučení, že jeden z nás se vzdal nepříteli bez boje a nesplnil tak rozkaz bránit objekt i za cenu nasazení vlastního života. Za to musí být potrestán. Pořád jsem nevěděl, o koho z nás jde. Bylo to v době, kdy jsme se ještě navzájem osobně neznali a také nebyl absolutně čas a prostor se s někým kamarádit. Po chvíli přivedli kluka, o kterém jsem pouze tušil, že podle výslovnosti může pocházet z jižního Slovenska a je maďarské národnosti. Byl hodně hubený a mírně, jakoby přihrblý. Postavili jej čelem proti nám na vzdálenost asi 10 m k zadní stěně jídelny. Byl to bizarní pohled, jak se vyjímal v noci oproti bílé stěně jídelny, pod slabě svítící a kmitající se žárovkou. Rozsudek byl jednoznačný: Za zradu a nesplnění rozkazu je odsouzen k trestu smrti zastřelením. Již si nevzpomínám, zda měl či neměl oči převázané nějakým hadrem, ale přikláním se k tomu, že měl. Dostal ještě příležitost, aby řekl, co chce vzkázat svým nejbližším. Pak následoval, nám určený povel.

Zbraně ostrými náboji nabít!
Zbraně k palbě připravit!
Pal!

Cvaklo několik desítek úderníků, samozřejmě naprázdno, ostré střelivo nováčci před přísahou nefasují /až později, ale pouze do stráží/, přesto efekt celého představení musel vyznít pro mazáky a poručíka Formánka pobaveně. Později, již u jiné baterie, jsem se dozvěděl, že uvedený voják byl po několika měsících propuštěn z nějakých důvodů předčasně do civilu. Dá se jednoduše odvodit z jakých.

……. četl jsem mnoho článků o vojně za éry socializmu, včetně knihy Černí baroni od Miloslava Švandrlíka. Viděl i filmy na toto téma. Nebudu je komentovat a vůbec ne hodnotit. Má vojna byla úplně o něčem jiném. Pokud bych měl hledat nějakou podobnost, tak by jí byl americký film, jehož název si nepamatuji. Jeho děj se odehrává v jedné vojenské škole a popisuje skutečný život kadetů, plný ponižování, šikany, drilu až po ztrátu osobnosti, kdy se z člověka stává po úplném vymytí mozku poslušné velké NIC.

Dobře vím, jak se z obyčejných, normálních, bojácných kluků, milujících přírodu a život jako takový, po určité době stanou lidé bez bázně, zábran, vlastního úsudku, kterým ani na vlastním životě moc nezáleží. Jak lehce se mohou z nich stát hrdinové.
A o tom byla moje vojna.

Kdo dočetl až do tohoto bodu, jistě si klade otázku, co moje vojna má společného s fotbalem ve Starovičkách. Z mého pohledu moc, až moc. Kdyby nebylo několika dramatických situací v padesátých letech spojených s kolektivizací vesnice a především mnou popisované vojny, pravděpodobně bych neběhal /záměrně píši neběhal, protože někdy jsme předváděli něco, co se fotbalem nedalo nazvat/ po hřišti jako registrovaný hráč 17 let, nedělal kapitána, teď nevím přesně kolik let, možná deset, nedělal několik málo let předsedu Sokola a především bych se dvanáct let nepodílel s některými tehdy mladými kluky, na které se nedá zapomenout a o kterých se ještě zmíním, organizačně na činnosti TJ Sokol a hlavně na výstavbě nového hřiště a kabin, o jehož především začátcích budování se málo ví a jak jsem zaslechl, objevují se s odstupem času i informace zavádějící až nepravdivé.

Pozn: Ti, kteří mají vojnu za sebou, mohou na ni zavzpomínat, kteří na ní nebyli a ani nepůjdou, vidí, o co přišli. Ještě jednou se k ní ale budu muset vrátit.

Druhou prioritou, která mně odváděla od psaní o fotbale, byl neuvážený slib mé ženě a dcerám, že něco napíši na téma: **Od kdy si pamatuji**. Impulsem k tomuto požadavku bylo mé vyprávění, coby nejmladšího patnáctiletého „kolchozníka“ o poměrech v padesátých letech minulého století po založení JZD a některá neznámá fakta o Bohumilu Sixtovi z Nosislavi, odkud pocházela moje matka, který v roce 1950 zastřelil dva příslušníky SNB a také o jedné záškodnické akci v nově budovaném JZD Starovičky. **Bohužel, mnohastránkové povídání nepřineslo klid mé duši, ale naopak nastolilo mnoho otázek, na které neznám odpověď. Je docela možné, že se obrátím prostřednictvím tohoto zpravodaje na občany Staroviček, především starší generace o pomoc.**

V současné době jsem po operaci – výměně kyčelního kloubu, venku to nevypadá na trénink pomocí berlí, tak se pustím do nelehkého úkolu, kterým je objasnit něco z historie o starovičském fotbalu. Mám před sebou nejen Starovičské zpravodaje, ale i mé osobní poznámky, včetně jakžtakž fungující hlavy. Veškeré fotografie jsem předal do správných rukou - Zdeňku Trněnému. **Když vším, co mám před sebou, procházím a především zapojím již zmiňovanou hlavu, místo abych z pomyslného pecnu ukrajov**al, **stále mně kyne pod rukama.**

Za dorost a předčasně za dospělé.

Jsem si vědom, že u nás nebyla dlouhodobě vedena žádná „fotbalová“ kronika, žádné statistiky nikdo pravidelně neukládal nebo vystřihoval články z okresního tisku. Pouze Slávek Kostrhoun má opis tabulek do r. 1950. Pokud se někdo objeví, že něco z toho, co jsem vyjmenoval vlastní, budu tomu rád. Je zajímavé, že tuto záslužnou činnost v některých obcích vykonávali lidé, kteří fotbal nikdy nehráli, ale takto mu svým způsobem fandili. Strohé výsledky v podobě tabulek by se jistě dali dohledat v archivech regionálních novin, mají však s odstupem času nulovou vypovídající hodnotu. **Zjištění, že jsme s někým v roce 1965 remizovali 3:3 je k ničemu, když nevíme, kdo za nás branky vstřelil, jaká byla sestava a proč výsledek skončil plichtou, když jsme hráli se soupeřem, který byl poslední v tabulce. Nic nevypovídají o atmosféře v klubu, o náladách kluků, kteří neměli v hlavě pouze fotbal**, **ale i své osobní problémy**. Nic nám nepoví o našich pravidelných fanoušcích, kteří nás občas vynášeli do nebes a někdy posílali do pekel. V tomto směru se nic nezměnilo, i současní fandové se tak chovají. Ale vzpomene si někdo z mé generace, plus – mínus deset let na některé reakce našich fandů. Na jejich komické scény, které předváděli? Vzpomene si někdo na ty, co nám radili, jak máme fotbal hrát a kteří do míče vlastně nikdy nekopli?

Proto se připojuji k výzvě B. Šmerdy, ať se zapojí co nejvíce lidí (hráči i fandové) se svými byť i dílčími vzpomínkami na jakékoli minulé období. Z jednotlivých kousků vzpomínek lze vytvořit ucelenou mozaiku, nebo chcete-li obraz, který bude ke koukání. Má

představa je taková, že by vzpomínky, pokud jde o fotbal a co souvisí s hrou jako takovou, sbíral a soustředil Václav Hovězák - senior (to slovo zní hrozně, včera kluk a dnes člověk tohoto označení) a vzpomínky pokud jde o výstavbu kabin……teď nevím koho jmenovat.

Než budu pokračovat a navazovat s psaním na B. Šmerdu, musím mu vyslovit dík a uznání. „**Bohouši, velice jsi mě překvapil znalostí některých detailů, které překryl prach zapomnění. Jak je vidno, zase ho nebylo tolik, aby nešel odfouknout. Nezáleží na tom, zda zdrojem informací byla Tvoje hlava nebo poznámky. Mám podobnou filosofii, když se chce, tak se dílo podaří.**

Bohouši, to utkání, ve kterém mě popisuješ jako štíhlého a vytáhlého chlapce (šel jsem se podívat do zrcadla a se smutkem konstatoval, že jsem zestárl o 30 kg), se sice hrálo za Hustopečemi, ale ne v Němčicích, ani v Uherčicích, ale v Křepicích. Pro mne začalo před hospodou u Buchtů. Nevím, kdo mě oslovil, zda to byl některý z funkcionářů nebo z fotbalistů. Ta věta zněla takto: „Fero jeď s náma, je nás málo, možná budeš hrát“. Byl jsem rád, ani ne tak kvůli fotbalu, ale kvůli novému kolu, které jsem tehdy vlastnil. Bylo to sportovní kolo zn. ESKA, mělo ráfkové brzdy a v zadní hlavě cvrčka. Záměrně jej trochu popisuji, protože na kole v tomto provedení byla cesta do Křepic a zpět pro trochu trénovaného kluka v délce 32 km úplná hračka. Po příjezdu do Křepic jsem se vůbec nezaobíral myšlenkou, zda mě postaví. Nakonec někdo pronesl: „Tady máš věci a obleč se“. Skutečně jsem byl postaven (netroufám si napsat „hrál“) na pravé křídlo, asi proto, abych uprostřed hřiště nepřekážel. První poločas jsem se vůbec nepotkával s míčem, tehdy jsem neměl na to dojít si pro něj. Ke konci utkání, doposud jsem si myslel, že to bylo za stavu 3:3, jsem začal nabíhat k brance se snahou být alespoň trochu platný. Přibližně asi pět až deset minut před koncem, paradoxně právě z onoho pravého křídla poslal někdo polostřelu před branku. Tak jak se někomu povede přestřelit branku z malého vápna, tak mně se povedlo z místa mezi malým vápnem a jedenáctkou branku vstřelit. Podle vyjádření spoluhráčů byla dokonce pěkná. Ale to se říká začínajícím fotbalistům pro posílení sebevědomí. To, že to byla vítězná branka mě ani nezajímalo. **Víc jsem si pamatoval při převlékání u lajny, že šlo kolem několik děvčat a jedna z nich pronesla: „Holke, to je ten klok co vstřelel to branko“.** Na utkání bylo hodně diváků, které jsem na cestě zpět předjížděl a ještě několikrát slyšel: „**To je ten klok**……“

Uplynulo několik let, seděl jsem po utkání v těch samých Křepicích, tentokrát v autobuse na sedadle vedle Pepka Tomka. Byla to Škodovka, u které se stahovala okna kličkou. Několik metrů od autobusu, tak akorát na dostřel, stála skupinka pěkných místních děvčat. Pepek, který tehdy ještě studoval VŠ a byl pěkný kluk, si stáhl okno a zahájil s děvčaty úspěšně konverzaci. Po chvilce k nim přišla kamarádka a pronesla: „Holke, kde ste celó dobo bele, ja už tade nebodo, já do dum….“. Konec! Pepek zavřel okno a povídali jsme si spolu.

Po Křepicích jsem za dospělé hrál, samozřejmě načerno, několikrát. Z mého ročníku /1940/ začali také stavět Rosťu Žďárského. Z toho, co bylo ve mně po fotbalové stránce, jsem byl schopen předvést polovinu. Druhou, ztracenou polovinu představovala nervozita a respekt vůči starším fotbalistům, neboli nováčkovská daň. Tehdy již skončila generace, která psala historii starovičského fotbalu v závěru čtyřicátých a první poloviny padesátých let /Josef Panic, Josef Mazůrek-lamač, Josef Milis a další/.

Pokračovali hráči mladší, kteří byli v nejlepších fotbalových letech, a já měl možnost si koncem tohoto období s některými zahrát, čehož jsem si velmi vážil. Tehdy se hrávalo na pět útočníků /centr, dvě spojky, dvě křídla/, tři záložníky /halvy/ a na dva obráce /beky/. Posledním byl samozřejmě brankař. A jak jsem je viděl očima mých 18-ti let? /Pozn.: Omlouvám se, že se budu opakovat částečně po B. Šmerdovi, ale jinak to nejde./

V útoku měl stálé místo a to buď na centru, nebo spojce, **Josef Sadílek**. Byl technický fotbalista, který byl schopen obejít 3 až 4 protihráče. Když si řekl, že nepůjčí soupeři míč, tak nepůjčil. Dokázal jej vodit u nohy hodně dlouho. Bohužel někdy se stávalo, což je typické pro takto zaměřené hráče, že jej nepůjčil ani spoluhráčům. Ani v pozdějších letech jsem na našem hřišti nepotkal tak technicky vybaveného spoluhráče.

Vedle něj hrával **Jaroslav Vágner**, jehož styl hry měl pokračování v jednom z mých pozdějších spoluhráčů. Jeho specialitou byla střelba nártem, dnes by se řeklo šajtlí. Byl rovněž dobře technicky vybaven, ale jeho hlavní předností byla střelba.

O **Jaroslavu Tomkovi** /doktor/ psal již B. Šmerda. Nebudu se opakovat. Jenom přidávám, že měl jako hráč opravdu těžkou pozici. Mnozí cizí diváci věděli, že studuje na lékaře a že pak vystudoval. Hrál jsem několikrát vedle něj a musel poslouchat, co na něj diváci řvali. Když fauloval kterýkoliv náš hráč, moc se nedělo, záleželo také na tom, o jaký faul šlo. U Jaroslava i při obyčejném neostrém zákroku se mnohdy ozývalo: „Fuj doktor. Ty jsi doktor?“

Pak tu hrála skupina fotbalistů, která měla věkově blíž k naší generaci. Alespoň tak jsem si to tehdy myslel. Byl to František Prát /brankař/, František Šafařík, Vilém Veselý /brankář/, Josef Tomek-bratr doktora, František Vágner, Bohumil Šmerda, Otakar Kadrnka, Jan Prokeš, Ladislav Popovský, František Kouřil a další.

O každém bych mohl něco pozitivního napsat. Nezapomenutelná je scéna s F. Vágnerem, který již dávno nehrával, ale přesto si při tréninku za námi rád načerno s nějakým nářadím nebo pytlem jeteliny zaskočil. Trénovali jsme jedenáctky. Sám si míč postavil a při rozběhu ještě stačil zavolat. **Kluci uhněte, bude morda.** Ano, byla to pořádná morda bodlem. Míč nebyl ani po půl hodině v Dostoupilové zahradě k nalezení. Mysleli jsme si, že je až v zahradě u Smutných. Teprve až třetí den mě jej pan Dostoupil podal přes uličku, kterou jsme byli sousedi. Zachytil se v koruně jednoho stromu do spleti větví.

Pak tu byl ještě jeden hráč, se kterým jsem se v těchto letech nepotkával. Teprve po příchodu z vojny jsme spolu hráli celých deset let, a jemu dlužím samostatný odstavec.

Jak jsem vnímal úroveň starovičského fotbalu v závěru padesátých let, o kterých se píše, že byly začátkem jeho úpadku? Nijak! To, že za dospělé hrají načerno kluci ve věku 16 až 17 let by mohlo být signálem, že není něco v pořádku. Signálem pro dospělé, ale vůbec ne pro kluky tohoto věku. Nastoupil jsem k utkání, odehrál svoje, nikdo mně nenadával ani nepochválil. Snažil jsem se samozřejmě hrát co nejlépe, ale snad tehdy bylo pro mě hlavním pobavit se, zahrát si na hřišti 90 min. a výsledek, buď prohra nebo výhra, bylo něco vedlejšího, méně zajímavého.

Mojí hlavní prioritou bylo, zda se dostanu na hody a hodky do V. Pavlovic, které bývají koncem srpna a se kterými kamarády tam vyrazím. Povedlo se. Na vojnu jsem narukoval 1. září 1959. Nashledanou snad příště. Ing.Kadrnka František

Seriál pro chovatele

Vážení chovatelé,

dnešním, už pátým dílem o vztekline, tuto nebezpečnou a na člověka přenosnou nemoc, uzavřeme.

Diagnostika vztekliny, obzvláště na počátku onemocnění, není rozhodně snadnou záležitostí. Kromě klinického vyšetření neexistuje žádný jednoduchý a jednoznačný laboratorní test. Bylo jich zkoušeno a popsáno několik, např. „korneální test“ nebo možnost průkazu specifického antigenu v nervových pleteních chlupových folikulů zvířat. Žádná z intravitálních diagnostických metod však do běžné praxe zavedena nebyla a to zejména pro nebezpečí při odběru vzorků a taky pro malou průkaznost. Navíc jsou metody použitelné prakticky až v době, kdy nemoc vrcholí a ostatní klinické symptomy jsou již zřetelné a pro vzteklinu typické.

V případě důvodného podezření z onemocnění vzteklinou se zvíře utratí a odešle neprodleně k laboratornímu vyšetření, protože pouze toto je při stanovení konečné diagnózy rozhodující. V minulosti byla laboratorní diagnostika založena na průkazu tzv. Babes-Negriho tělísek z mozků nemocných zvířat. V současné době je hlavní diagnostickou

metodou přímý imunofluorescenční test, který umožňuje stanovení diagnózy v průběhu 2-3 hodin a navíc se dá použít i u vzorků částečně hnilobně narušených. Další metodou je biologický pokus nebo izolace viru na tkáňových kulturách.

Patologický obraz není na rozdíl od výrazné kliniky příliš bohatý ani charakteristický, takže pitva utraceného nebo uhynulého zvířete má pro diagnostiku vztekliny význam spíše doplňujícího vyšetření.

Terapie – účinná léčba neexistuje a **neprovádí se!** Rovněž **léčebně profylaktické** podávání antirabických vakcín zvířatům podezřelým z nakažení vzteklinou je **nepřípustné!**

Prevence a profylaxe – v řadě evropských zemí včetně ČR probíhá již řadu let úspěšný program orální imunizace lišek pomocí vakcinačních návnad, obsahujících živou očkovací látku z viru vztekliny. Podrobněji byla tato problematika popsána v příspěvku o epizootologii.

Příprava antirabických vakcín prodělala od dob Pasteura (1884) dlouhý vývoj. Jeho cílem bylo vyrobit vysoce imunogenní a přitom bezpečnou očkovací látku. Moderní koncentrované vakcíny splňují nejnáročnější požadavky a mohou být použity u mnoha druhů zvířat. Přednost je dávána jednoznačně inaktivovaným očkovacím látkám, navozujícím dlouhodobou imunitu. Na našem trhu je v současné době široká nabídka vakcín domácí i zahraniční výroby. Zásadou při jejich použití je vždy důsledné dodržení návodu výrobce. Je třeba ještě zmínit termín **polyvalentní vakcíny,** tzn., že po jejich aplikaci vzniká imunita proti několika chorobám, které daná očkovací látka obsahuje. Obecně lze říci, že antirabickou vakcínu je možné kombinovat nebo použít v polyvalentní očkovací látce. Závěrem lze konstatovat, že správně provedená antirabická

vakcinace poskytuje spolehlivou ochranu zvířat před vzteklinou a prolomení imunity prakticky nehrozí.

Prognóza klinického onemocnění vzteklinou je **vždy infaustní!**

Upozornění: Pozor, smrtelná zoonóza!

Tímto neradostným konstatováním se s Vámi, Vážení chovatelé loučím a těším se na shledanou příště.

MVDr. Jiří Svobodný

MS Starovičky

Myslivecká činnost v jarním období

Zima astronomická skončila 21. března, doufejme, že skončila i ta klimatická. Zvěř už nachází v přírodě svou přirozenou potravu, proto není nutné intenzivní umělé přikrmování. Myslivci proto do konce měsíce dubna vyčistí a vydezinfikují přikrmovací zařízení, jako jsou zásypy a krmelce. V druhé polovině května začne lovecká sezona srnců, proto myslivci provedou revizi posedů a nutné opravy tak, aby mohli od 16. května bezpečně zahájit čekanou na srnce. Okresní organizace myslivců pořádá 7. a 8. května v Hlohovci chovatelskou přehlídku trofejí zvěře ulovené v lovecké sezoně 2010 v okrese Břeclav. Údajně tam budou k

vidění mimořádně kvalitní srnčí trofeje. Také tam budou vystavovat manželé Francovi ze Šakvic své preparátorské práce. Zkrátka – bude tam co k vidění. Co myslivce netěší, a netěší to snad ani ostatní občany, je bezohledné, nesmyslné a nepochopitelné kácení stromů v okolí Staroviček. Ať už se jedná o naprosto zdravé topoly a další druhy stromů kolem dálnice, tak akáty kolem staré silnice a na Mlýnku, vrby pod Slaměnkou a mnohé další případy. O krásné o samotě stojící meruňce nad Zaci, kterou potkal stejný osud, bylo psáno již dříve. Kapitolou samou pro sebe je vykácení obou meruňkových sadů za dálnicí. Stromy byly vykáceny, dřevo odvezeno a na místě bývalých sadů dnes vzniká prales. To v lepším případě, v tom horším smetiště. Nezasvěcený občan se logicky ptá - „A co dál?“ Stromů a jiné vegetace není nikdy dost, proto je třeba ke kácení přistupovat rozumně. (JP)

Ze světa sportu

Radek Juška - halový mistr republiky

V dubnovém čísle Starovičského zpravodaje nesmíme opomenout velký úspěch osmnáctiletého Radka Jušky, který se stal na Mistrovství České republiky dorostu a juniorů v hale v pražské Stromovce halovým mistrem republiky ve skoku do dálky.

1. Radku, jak dlouhá a náročná je cesta k získání titulu halového mitra republiky ve skoku do dálky?

No, cesta k získání titulu je hodně náročná, musím absolvovat dennodenní tréninky za každého počasí.

2. Jaké byly oslavy po získání titulu?

Oslavu titulu mistra jsem spojil s oslavou mých 18-tých narozenin, jen v rodinném kruhu. A jelikož jsem si přál dát taťkovi k narozeninám dárek, zlatou medaily, tak se mi to povedlo a oslavili jsme to spolu.

3. Které závody následovaly po účinkování v Praze? Jak jsi byl úspěšný?

Po závodech v Praze se žádné závody nekonaly. Ale před Prahou jsem absolvoval 5.2.2011 halové Mistrovsví Moravy a Slezska, ze kterých jsem dovezl 2 zlaté medaile, a to ve skoku do dálky 683cm a trojskoku 13,92m. Poté jsem 12.2.2011 startoval na Mezinarodním Mítinku ve Vídni a to v běhu na 60m v čase 7,33 vteřiny a v dálce 670cm a skončil jsem na 3.místě. Poté jsem byl vybrán na halové Mistrovství Republiky dospělých v Praze 20.2.2011, kde jsem závodil v trojskoku a skočil 13,72m a skončil jsem na 11.místě. Na halovém Mistrovství republiky dorostu a juniorů 26.2.2011 jsem získal titul Mistra republiky ve skoku do dálky s výsledkem 702cm a trojskoku jsem skončil na 4.místě s výsledkem 13,85m.

4. Byl jsi Krajským atletickým svazem navržen na dodatečné zařazení do Sportovního centra mládeže v Břeclavi. Co to pro tebe znamená? Jak tento návrh dopadl?

Ano, absolvoval jsem vyšetření u sportovního lékaře v Břeclavě, kde výsledky dopadly velmi dobře na stupnici 1. Na další vyhodnocení zatím čekám.

5. Jaké máš sportovní plány na jaro letošního roku?

Pořád trénovat a pokud možno dosahovat co nejlepších výsledků, aby se opakoval úspěch na venkovním Mistrovství republiky. A to mě čekají přijímačky na střední školu a závěrečné zkoušky. (RH)

Žákovský světový turnaj ve fotbale

Ve dnech 18.-22.4.2011 se koná v Itálii ve městě Agropoli světový turnaj žáků v kopané. Po loňské účasti našeho fotbalisty Daniela Šebesty se ho v letošním roce zúčastní i další nadějný fotbalista ze Staroviček – Vojtěch Hovězák. Českou republiku bude reprezentovat družstvo starších žáků FC Ivančice, které si Vojtu vybralo na hostování. Přejeme Vojtovi, aby se jeho týmu dařilo.

Václav Hovězák

Pro sportovně založené

Máme zde konečně skupinku malých a doufám nejen já, že i nadějných budoucích hráčů fotbalu. Tyto malé fotbalisty, které vedou trenéři, kteří mají s touto hrou své zkušenosti, jsou opravdu zapálení do fotbálku a těší se na každý trénink. Je vidět, že je to opravdu baví a nemusí se do této nelehké sportovní činnosti nutit. Tito kluci by si určitě dovedli najít jinou méně náročnou zábavu na pohyb, u které by dokázali vydržet, aniž by se zapotili. Za to že jsou na hřišti a učí se fotbálek, si zaslouží pochvalu a přání, aby jim toto co možná nejdéle vydrželo. Věřím, že i většina ze čtenářů tohoto tisku se mnou bude souhlasit. (viz foto na titulní straně)

Sportu zdar a fotbalu zvlášť. Jan Procházka

Fotbalista okresu Břeclav 2010

Již pátý ročník ankety o nejlepšího fotbalistu okresu Břeclav se konal v Boleradicích v prostředí boleradického divadla. Mezi jednotlivými kategoriemi jako například nejlepší hráči, nejlepší dorostenci, nejlepší trenéři atd., se objevil i fotbalista ze Staroviček a to Vojtěch Hovězák, který byl vyhlášen v kategorii nejlepší žáci. Vojta v současné době hraje za Slavoj Velké Pavlovice. Gratulujeme a přejeme mnoho sportovních úspěchů. (RH)

Fotbalové odpoledne ve Starovičkách

TJ Starovičky plánuje uspořádat v sobotu 18.6.2011 ve 14.00 hodin **„fotbalový zápas“** mezi dvěma týmy hráčů ze Staroviček. Tímto bychom chtěli navázat na tzv. turnaje ulic, které se zde hrávaly v minulosti. Jelikož býval problém dát dohromady více mužstev, rozhodli jsme se, že utkání odehrají pouze dva týmy. Hráči se rozdělí na dvě poloviny podle uspořádání ulic v obci. Odpoledne by mělo zpestřit utkání našich žáků. Na večer se plánuje posezení s živou country kapelou z Brna. Občerstvení je samozřejmostí. Všichni spoluobčané jsou srdečně zváni. Václav Hovězák

Starovičky : Poděbrady

Dne 25.6.2011 ve 14 hodin se ve Starovičkách odehraje přátelské fotbalové utkání mezi starými pány ze Staroviček a starými pány z Poděbrad. Podpora fanoušků nutná! (RH)

TJ Starovičky

Jarní přípravu jsme začali 4.2.2011. V prvním měsíci jsme se zaměřili především na nabírání fyzické kondice hlavně běháním v okolí Staroviček. Využili jsme také dvakrát umělou trávu v Zaječí. Podařilo se nám mužstvo pro nadcházející těžkou sezónou posílit. Na hostování přišli Pavel Forejta a Petr Procházka z Velkých Pavlovic, Roman Průdek a Zdeněk Průdek z Rakvic. Na hostování do Kobylí odešel Ivan Nečas.

Sehráli jsme několik přípravných utkání. Na umělé trávě v Mutěnicích jsme porazili celek z Boleradic 3:1, když o branky se postarali Petr Procházka, Milan Šimkovič a Petr Neuberg. Další utkání jsme hráli opět na umělé trávě, tentokrát na hřišti v Poštorné. Naším soupeřem bylo kvalitní mužstvo ze Slovenska Závod. I přesto jsme sehráli vyrovnaný první poločas 1:1. Ve druhé půli se ovšem projevila kvalita soupeře a nakonec jsme prohráli 4:1. O jedinou naši branku se postaral Robert Pařenica, hráč z Vigantic, který zde byl s mužstvem na soustředění a mohl nám pomoci. Pak jsme sehráli další dvě utkání, ale již na travnatém hřišti. První ve Starovičkách s Hrušovany u Brna s výsledkem 2:2. O obě naše branky se postaral Radim Ovísek. K poslednímu přípravnému utkání jsme jeli do Nikolčic, kde se bohužel projevila velká absence hráčů z důvodu nemocí a tak jsme prohráli 3:1. Jedinou naši branku vstřelil David Ovísek.

K prvnímu soutěžnímu utkání jsme jeli do Týnce. Čekal nás velmi těžký zápas s tvrdě hrajícím mužstvem. Celý zápas znepříjemňoval silný vítr. Využili jsme první půli, kdy jsme hráli po větru, a podařilo se nám vstřelit 3 branky. Ve druhém poločase jsme brzy dostali branku z penalty, ale víc jsme domácímu mužstvu neumožnili. Bojovným výkonem jsme zaslouženě vyhráli 3:1. Naše branky vstřelily: 2x Vladimír Seďa a Petr Procházka.

V druhém utkání jsme přivítali na domácí půdě třetí tým tabulky z Perné. I když jsme se ujali vedení, tak skončil první poločas nerozhodně. Bohužel jsme nedokázali využít několik dobrých možností na vstřelení branky. Druhý poločas již z naší strany nebyl tak kvalitní, přesto jsme se ujali opět vedení, ale hostující tým dokázal po našem zaváhání opět vyrovnat. V poslední minutě jsme měli největší možnost obrátit výsledek na naši stranu. Kopali jsme penaltu. Bohužel střelec našich dvou branek v utkání Petr Procházka nezvládl situaci a zápas skončil remízou 2:2. Věříme, že naše zaváhání napravíme hned v dalším utkání.

18.kolo	**24.4.**	**D.Dunajovice – Starovičky**
19.kolo	**30.4.**	**M.N.Ves – Starovičky**
20.kolo	**8.5.**	**Starovičky – Pavlov**
21.kolo	**15.5.**	**Bavory – Starovičky**
22.kolo	**22.5.**	**Starovičky – Drnholec**
23.kolo	**28.5.**	**Tvrdonice B – Starovičky**
24.kolo	**5.6.**	**Starovičky – Mor. Žižkov**
25.kolo	**12.6.**	**Sedlec – Starovičky**
26.kolo	**19.6.**	**Starovičky – Kostice B**

Do jarní přípravy se s nadšením vrhli i naši žáci a to pod vedením Vaška Hovězáka a Radka Horáka. Zakoupili jsme pro ně 10 nových míčů velikosti č. 4, se kterými budou hrát i soutěžní utkání v další sezóně. Poslali jsme již naši předběžnou přihlášku do Okresního přeboru mladších žáků, který se bude nejspíše hrát na polovinu fotbalového hřiště v počtu 7+1. O konečné verzi se ještě na OFS jedná.(KJ)

Pozvánky na akce a oznámení

Sbor dobrovolných hasičů Starovice
vás srdečně zve na taneční hasičskou floriánskou zábavu,
která se koná 7.5.2011 v sále sokolovny.
K tanci a poslechu vám zahraje skupina Karla Pešla Brno.
Vstupné 70,-Kč
Občerstvení zajištěno

Dne 25. 6. 2011 se vydejte po cyklostezce „Krajem André“

*Stezka **Krajem André** je putováním za vínem a sluncem na trase **Hustopeče - Starovičky - Velké Pavlovice - Vrbice - Kobylí - Bořetice - Němčičky - Horní Bojanovice - Kurdějov - Hustopeče** napříč zelenými poli, remízky a vinohrady. Nese jméno odrůdy, která vznikla ve Velkých Pavlovicích křížením Frankovky a Svatovavřineckého a šlechtitel ing. Horák jí dal jméno po francouzském přírodovědci Christianu C. André. Extraktivní víno s intenzivní barvou je jednou z nejrozšířenějších odrůd ve viničních tratích měst a obcí, kterými stezka prochází.*

Dne **25. 6. 2011** se uskuteční v rámci projektu cyklostezky Krajem André
Přehlídka šampionů vín Mikroregionu Hustopečsko + místní košt vína.
Přijďte ochutnat ty nejlepší vzorky vín z našeho okolí **od 16:00 do Kulturního domu ve Starovičkách.**
Akci bude doprovázet cimbálová muzika **Mladí z Čejče a DH Palavanka.**

Rej čarodějnic a čarodějů

Slet je v pátek 29.4.2011
v 17:00 hodin

Přistávací plocha na hřišti u kabin

Program:

- Přivítání
- Soutěže
- Zažehnutí posvátného ohně
- Taneční rej
- Občerstvení pro čaroděje a čarodějky zajištěno

Veškeré hudební nástroje vítány!!

Akce se bude konat jen za příznivého počasí

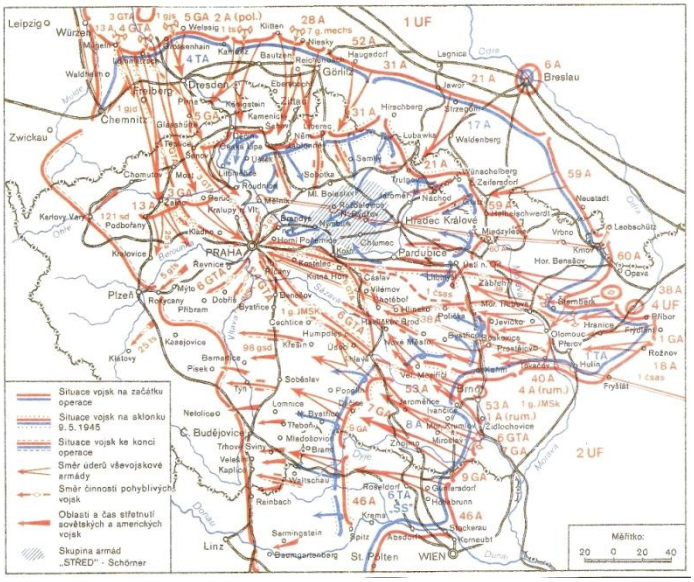
Starovičský zpravodaj vydává Obec Starovičky jako dvouměsíčník, adresa OÚ: Hlavní č. 43, PSČ 693 01, tel. 519 414 035, e-mail:starovicky@starovicky.cz. Náklad 290 ks, výtisk je neprodejný.
Za zpracování odpovídá Hana Procházková a Radka Hovězáková.
Na vydání tohoto čísla se autorsky podíleli: Vladimír Drbola (VD), Iveta Schwarzová (IS), Radka Hovězáková (RH), Ing. Josef Panic (JP), Mgr. Dana Walterová (Wal), Kamil Juška (KJ) a další podepsaní autoři příspěvků.

FOTOGALERIE

fotky k článku Postřehy odjinud - Nový Zéland

<= ofenziva sovětských vojsk v pražské operaci od 6. do 11.5. 1945

krásná ruční práce paní Zdenky Kosové

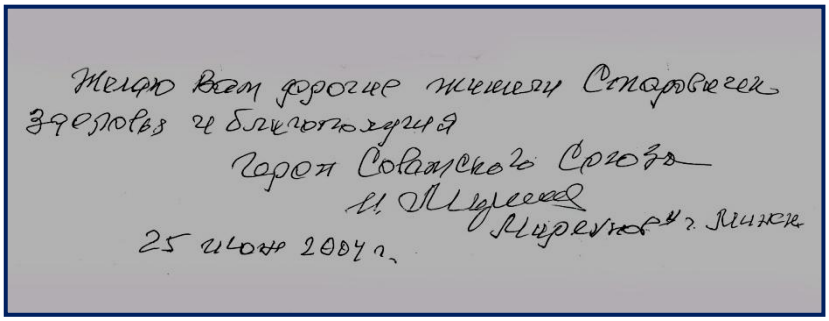
účastníci zájezdu do pivovaru

technologie pivovaru

prohlídka pivovaru

pozdrav obyvatelům Staroviček od I.S.Mirenkova při jeho návštěvě 2004